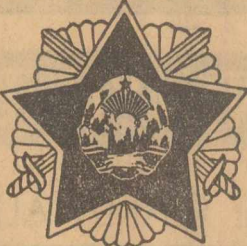

Biblioteca Centrală Regională

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 6726

Marți 31 august 1965

6 PAGINI — 30 BANI

PE TEMELE

ZILEI

Pregătirea terenului pentru semănat

Nu peste multă vreme vor începe însămînțările de toamnă — baza viitoarei recolte de grâu. Experiența acestui an a demonstrat că mare importanță prezintă pentru sporirea recoltelor ca grâul și celelalte cereale păioase să fie semănate în teren bine pregătit. Cele mai mari producții s-au obținut pe terenuri arate din vară, fertilizate cu cantități potrivite de îngrășăminte și afinate pînă în momentul semănării.

Lipsa de precipitații în lunile de vară a îngreunat executarea arăturilor. Cu toate acestea, muncind cu răbdare, mecanizatorii au făcut arături de vară pe o suprafață de peste 2.150.000 ha, cele mai bune rezultate obținându-se în regiunile Galați, Mureș, Automotă Maghiară, Bacău, Iași, Ploiești și Cluj.

În ultimul timp au căzut ploii abundente în majoritatea regiunilor. Ele au creat condiții optime pentru executarea la un nivel agro-tehnic ridicat a lucrărilor de pregătire a terenului destinat însămînțării de toamnă. Specialiștii din Consiliul Superior al Agriculturii recomandă ca arăturile executate pînă în prezent să fie bine discutate pentru mărșăvirea bulgărilor, afnarea solului și distrugerea buruienilor. Acolo unde s-au făcut arături fără bulgări, este suficient ca terenul să fie grăpat. Întrucît în unele regiuni — Brașov, Maramureș, Argeș, Dobrogea etc. — mai există suprafețe neurate, este necesar să se continue această lucrare, îndeosebi pe terenurile destinate însămînțării cu grâu. De asemenea, trebuie arate neafinitizate suprafețele de pe care au început să se recolteze floarea-soarelui, sfecla de zahăr, cartofii. Se recomandă ca lucrările să se facă într-un timp cât mai scurt.

Executarea la timp și de bună calitate a lucrărilor de pregătire a terenului are o mare însemnătate pentru viitoarea recoltă și, de aceea, ea trebuie considerată ca o sarcină de mare răspundere de către organele de partid și de stat, de toți oamenii muncii din agricultură.

STILUL DE MUNCĂ AL ORGANELOR DE PARTID

PROMOVAREA NOULUI IN CONDUCEREA ECONOMIEI

Gheorghe CĂLIN
prim-secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara

Practica construcției socialiste, viața de fiecare zi ridică în fața organizațiilor de partid probleme de mare complexitate. De ce anume depind succesele în îndeplinirea sarcinilor de producție? Ce este nou și înalt în muncă? Ce metode folosim pentru a dezvoltă spiritul de inițiativă al comunistilor, al oamenilor muncii? Ce este învechit, depășit în conducerea de către partid a economiei? Răspunsurile la aceste întrebări sînt multiple, ca înșși factorii care le generează. Ne vom referi în cele ce urmează doar la cîteva fapte mai semnificative din activitatea noastră.

Eficiență în analizarea și rezolvarea problemelor

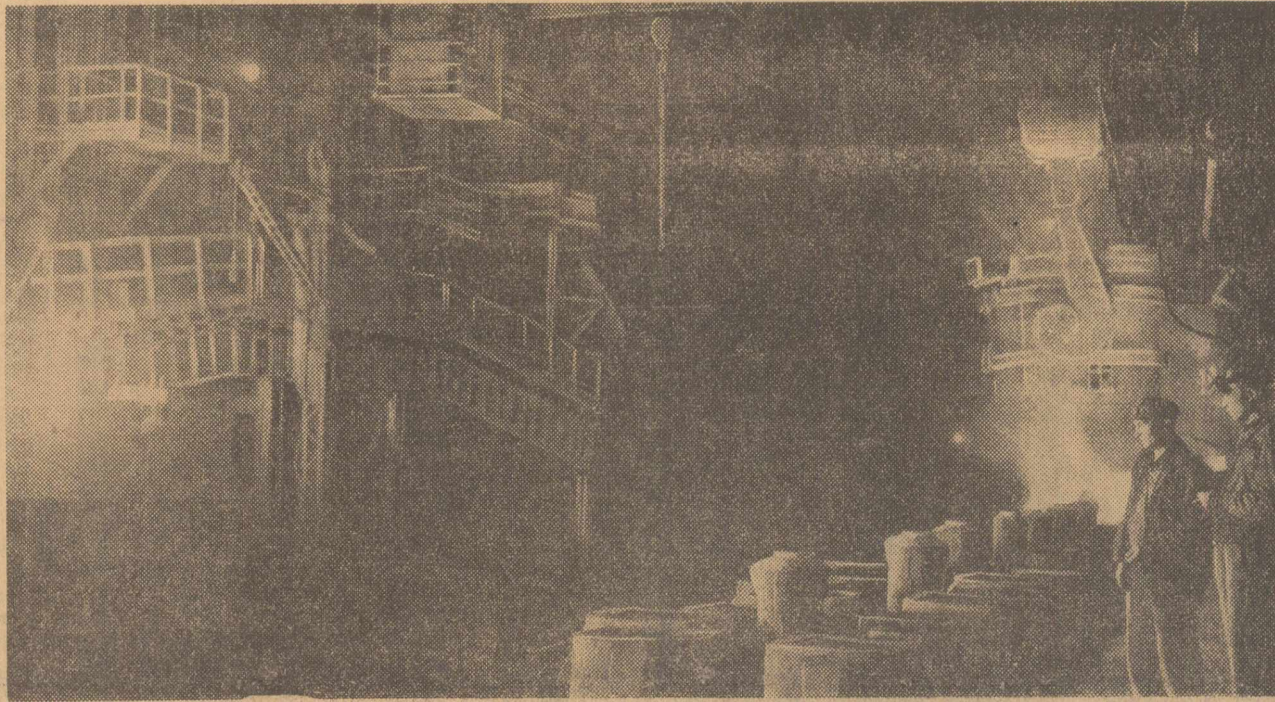
Pentru a rezolva asemenea probleme, noi am acordat o atenție mai mare organizării judicioase a muncii biroului și secretariatului, a aparatului de partid. Aceasta pentru a întări și mai mult conducerea și munca colectivă, a folosi cât mai bine timpul de lucru pe teren, a îndruma și ajuta mai îndeaproape organizațiile de partid și exerciția un control mai sistematic asupra modului în care se aplică hotărârile partidului și guvernului. Planurile de muncă ale biroului comitetului regional de partid — primul pas în organizarea activității noastre — care într-un timp cuprind doar ordinea de zi a plenurilor și a ședințelor de birou, prevăd și problemele de studiu, control și ajutor, îndeosebi în principalele ramuri ale economiei regiunii.

În stabilirea problemelor de studiu și control, biroul comitetului regional de partid se orientează ținînd seama de sarcinile ce se desprind din documentele Congresului al IX-lea al P.C.R. și din ceea ce este mai important în viața regiunii.

În planul nostru de muncă pentru trimestrul III, ne-am propus efectuarea unui control asupra modului în care sînt conduse și executate lucrările de cercetare pentru creșterea rezervelor de minereuri de fier, cuprifere și complexe; activitatea întreprinderilor beneficiare de investiții privind atingerea parametrilor tehnico-economici proiectați la agregatele noi puse în funcțiune și pregătirea cadrelor necesare. De asemenea, în această perioadă ne-am propus să controlăm cu mai multă insistență șantierele de construcții de locuințe din regiune, să urmărim mai îndeaproape

cum se desfășoară acțiunea de electrificări rurale, să ne ocupăm de îmbunătățirea structurii organizației a unor organizații de partid din economie.

Urmărind realizarea unei mai mari eficiențe și operativități în muncă, planificăm mai bine activitatea membrilor biroului și în mod deosebit a secretariatului comitetului regional. În acest fel am reușit să ne axăm mai mult munca de îndrumare și control pe cele mai importante probleme la ordinea zilei, să facem ca cea mai mare parte a timpului s-o dedicăm activității de îndrumare a organizațiilor de partid din unitățile economice. Ne străduim să lăcidăm practica muncii „pe felii”

Combinatul siderurgic Hunedoara: se toarnă oțelul

„Este... necesară ridicarea gradului de pregătire a cadrelor din comerț în scopul asigurării unei deserviri civilizate a populației”

(Din Raportul C.C. la Congresul al IX-lea al P.C.R.)

ÎN COMERȚUL SOCIALIST (I)

În plănjenșul rețelei comerciale, ținută pe întregul cuprins al patriei, își duc activitatea aproape 300.000 de lucrători, prin intermediul cărora mărfuri în valoare de miliarde ajung în minile cumpărătorilor. O adevărată armată de lucrători — pusă în slujba intereselor cumpărătorilor, a satisfacției, la un înalt nivel de civilizație, a cerințelor acestora.

Deservirea civilizată! Acesta este un obiectiv permanent al comerțului nostru socialist. Realiza-

rea acestui obiectiv depinde atât de continua modernizare a rețelei, cât și de lucrătorii din comerț — cel cărora îi revine sarcina de a prezenta și vinde produsele.

CE SE CERE UNUI BUN VÎNZĂTOR ?

Am pus această întrebare citorva lucrători din comerț. Le dăm cuvîntul :

MARIN SCARLETE, directorul magazinului universal „București” din Capitală : „Am văzut cîteva sute de lucrători. Majoritatea fac cinste unității noastre, luptă pentru practicarea unui comerț civilizată, corespunderă cerințelor actuale. Sînt însă și unii a căror comportare lasă de dorit. Le lipsește acestor oameni ceea ce numim demnitatea profesională. Noi luptăm pentru formarea unei optime colective care să intervină prompt atunci cînd au loc asemenea manifestări. E foarte important să simți că omul de lângă tine îți dezaprobă purtarea. Nici o măsură administrativă, oricît de drastică, nu se dovedește mai puternică decît forța opiniei tovarășilor de muncă”.

GHEORGHE LEPĂDATU, student în anul V la I.S.E., aflat în practică la un magazin de stofe : „Profesiunea de vînzător este frumoasă, dar dificilă. Sînt situații cînd nu e simplu să fii calm și îndatoritor, cînd nu e ușor să servești repede și bine. Unii se enervează, vorbesc jignitor, servesc cu incertitudinile. Incețază de fapt să-și mai facă cum trebuie meseria. Ce le lipsește ? Cîteva elemente principale ale măiestriei profesionale : capacitatea de a-și mobiliza forțele și priceperea tocmai în momentele cînd sînt mai aglomerată, țaria ca prin comportarea lor să impună și ce-

PAG. A III-a

Asaltul Iunii Dunării

PAG. A IV-a

Din lumea largă

În ziarul de azi

NOTE DE LECTOR

(pag. a II-a)

Căutători de... nod în papură

(pag. a II-a)

VEȘTI DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

(pag. a V-a)

AMBASADORII OCEANELOR

● DEZVOLTAREA CONSTRUCȚIILOR NAVALE
● MINERALIER
DE 12.500 TONE ● CIND 1 = 600 ● NOI TIPURI DE NAVE

Șalupă, remorcher, șalandă, dragă, șlep, cabotier, cargou, motonavă, mineralier — sînt denumiri rezonante mai mult sau mai puțin cunoscute, avînd toate ca numitor comun nava maritimă sau fluvială. Cu cîni în urmă, cele cîteva șantiere navale din orașele dunărene nu construiau decît vase mici, cu deplasament redus și făceau unele reparații. Azi putem vorbi despre o ramură a construcțiilor navale în plină dezvoltare, care acoperă în bună măsură nevoile flotei noastre comerciale și produce pentru export. Nomenclatorul de produse depășește încercarea de enumerare făcută în primele rânduri.

Unul din principalele produse ce se asimilează de Șantierul naval Galați, în vederea producției de serie în viitorul cîincinal, este nava mineralieră de 10.200/12.500 t. Să-i descriem denumirea. Închisura din parter și trei etaje sau o hală de uzină de aceeași înălțime, lată de aproape 20 de m și lungă de 150 m, plutind pe apă și care în zona suprastructurii cu cabine are înălțimea unui bloc de 8—9 etaje. Cum acestea sînt dimensiunile comparative ale noului mineralier. Are instalații cit o uzină. Puterea motorului principal însumează 7.200 cai putere. Greutatea navei goale este de 5.200 de tone. Denumirea arată ce va transporta nava — minereu de fier — apatită. În cala ei se va putea adăposti o cantitate de minereu ce trebuie adusă cu zece trenuri de cîte șasezeci de vagoane a douăzeci de tone. Deci o singură navă „inghite” conținutul a 600 de asemenea vagoane !

Ca să poată pluti minereul în porturi mai puțin utile, vasul va fi dotat cu instalații de încălzire rapidă cu acționare electrohidraulică.

Nava mineralieră — înzestrată cu aparatul de bord și de navigație din cele mai moderne: instalații radar, sonde ultrasunice pentru măsurarea adîncimilor ș.a. — va fi deservită de o echipă de 50 de persoane. O instalație de aer condiționat va asigura o atmosferă plăcută la locurile de muncă și în cabinele echipajului pe rutele tropicale. Deși vasul are un pescaj (adîncimea de scufundare în apă) de aproape 8 m, el va fi adaptat ca să poată naviga și pe Dunăre pînă la Galați. Autonomia de navigație a vasului este de circa treizeci de mii de kilometri.

AI. PLAIEȘU

(Continuare în pag. a II-a)

INSTANTANEE

TRENURI DIN DIRECȚIA VACANȚA

Duminică pe la prînz, la un chioșc din Mangalia debutantul dădea din umeri: nu mai avem ilustrate din care vreți dv. N-am mai făcut comandă...

Intr-adevăr, acceleratul de Mangalia se întoarce. Se întoarce și trenulețul forestier de la Cheia. Vagoanele-platformă, pentru care se făceau excursioniștii, au fost înlocuite cu vagoane de clasă.

Sosesc, unul după altul, trenurile din direcția VACANȚA. Mii și mii de copii se întorc din tabere și coloni, studenții își pregătesc compasul și rigla de calcul, profesorii își revizuiesc cursurile, actorii repetă premiile apropiate stagiunii. Miresma cetinii și a algeilor, peisajul muntelui și al mării rămîn undeva, învăluite în aureola amintirii, sau imprimate cu o fidelitate prea rece, pe pelicula dușă la dezvoltat.

Nu știm încă în ce procent a crescut numărul de oameni care și-au petrecut vacanțele la mare sau la munte, n-am făcut o statistică a ilustratelor ce s-au înfrunțat pe drumurile țării, dar știm cu certitudine că în aceste zile toamna face apelu.

„Era la început de toamnă, termometrele încă nu aveau recordurile de înălțime ale acestei veri, cînd am intrat într-o școală din Galați, răsărită pe dealul din fața Brateșului. Mirosul a var proaspăt și a chit, coridoarele și sălile de clasă păreau un mic șantier, obiznuitul șantier din fiecare vară.

„Așa devreme? — am întrebat.

— De vreme ce cursurile s-au terminat ce să mai așteptăm! — a răspuns directorul.

Paul DIACONESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Vara... continuă

„PE MINE NU MĂ INTERESEAZĂ...”

Intr-un magazin piteștean ne-a atras atenția un schimb nu prea plăcut de cuvinte. Vînzătoarea Cornelia Zaharia de la raionul de încălziminte vorbea îmbufnată, trîntea obiectele. De ce? Fiindcă un cumpărător îndrăznise: să-i întrerupă interminabila discuție cu un alt vînzător, să nu-i placă prima și nici a doua pereche de pantofi oferită; să ceară și alte modele.

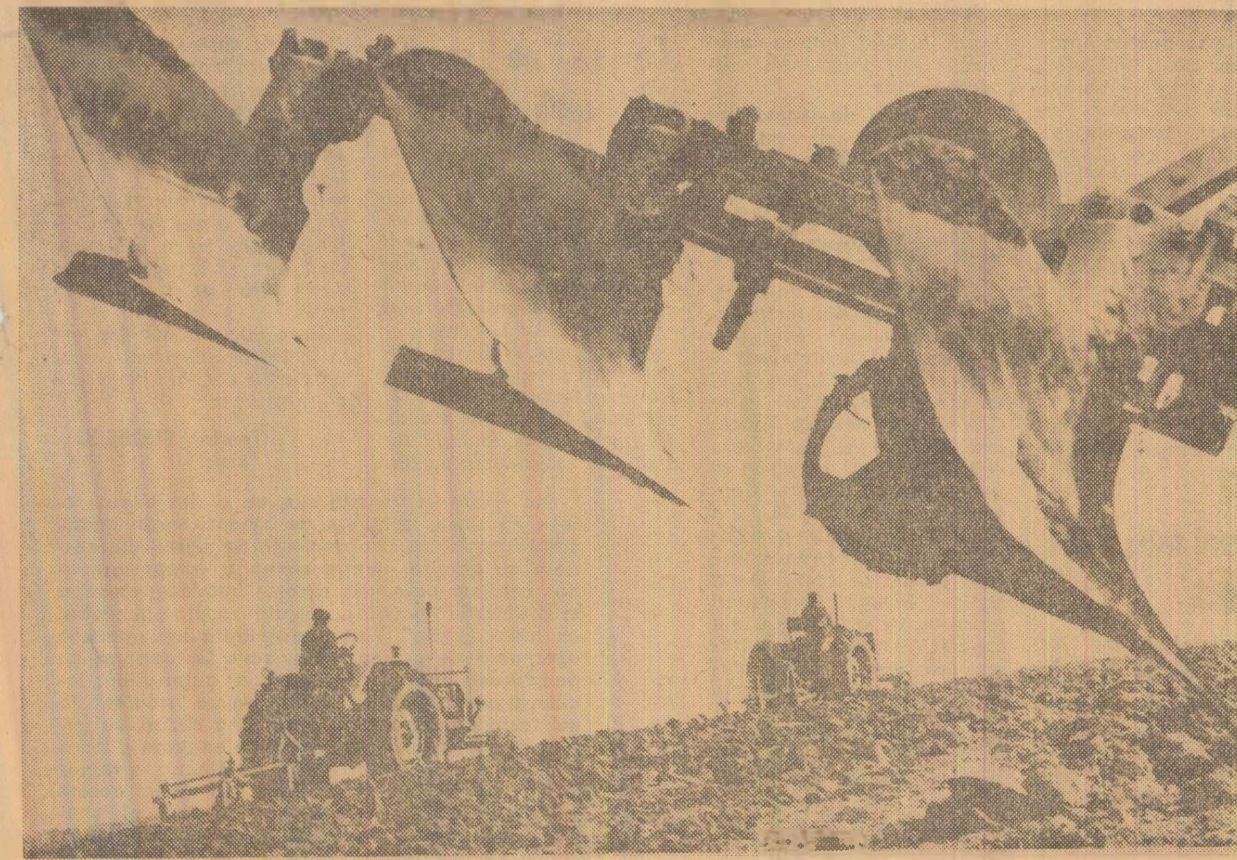
„Nu! — și p-ăștia vrei să-l încerci? Na! — și a aruncat pantofii înfuriată.

Magazinul universal din Pitești ne-a mai oferit un „tip” de vînzător cu atitudine necorespunderă. Modelul omului apatic, nepăsător, pe care nu-l interesează nici ce vinde și nici cum vinde. Absent la tot ce-l înconjoară, Tănase Zamfirescu fumează și dă răspunsuri în doi peri.

— Da, o fi... N-am altceva... Cum vreți... Nu știu.

Vasile TINCU
Dumitru MINULESCU

(Continuare în pag. a V-a)

La arat, pe terenurile cooperativelor agricole din Buzoiești, regiunea Argeș

Foto : R. Costin

Promovarea noului în conducerea economiei

(Urmare din pag. I-a)

Participând în mod sistematic la plenary comitetelor regionale și organizațiilor, la adunările generale ale organizațiilor de partid, menținând un contact viu, nemijlocit cu masa comunistilor, cu cadrele de specialiști și cu alți oameni ai muncii, biroul comitetului regional a reușit să cunoască mai bine realitățile, rezervele producției, experiența pozitivă și cauzele unor deficiențe. Pe această bază, biroul comitetului regional de partid realizează o mai bună selecționare a problemelor care urmează a fi puse în dezbateră plenary comitetului regional.

Pregătirea plenary comitetului regional și a ședințelor de birou

Principalele probleme ale activității economice sînt dezbătute în plenary ale comitetului regional sau cu activul de partid. O metodă eficientă în pregătirea plenary s-a dovedit a fi aceea de a se trimite cu mai mult timp înainte membrilor comitetului materiale care urmează a fi puse în dezbateră. Aceasta a contribuit la întărirea conducerii colective, la antrenarea membrilor comitetului regional la o muncă activă de conducere, la dezvoltarea simțului de răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor.

A fost lărgit și cercul celor care prezintă referate sau informări, acordându-se totuși atenția generalizării experienței bune și analizării cauzelor esențiale ale lipsurilor. Această preocupare avem și pentru pregătirea ședințelor biroului comitetului regional. Manifestăm exigență în ce privește conținutul materialelor ce se prezintă, aprofundarea fiecărei probleme puse în dezbateră. Astfel, constatînd că întreprinderile forestiere au înregistrat rămîneri în urmă la principalii indicatori de plan, am făcut o analiză minuțioasă a deficiențelor și am stabilit o serie de măsuri cum sînt: folosirea rațională a mașinilor și mecanismelor, exploatarea rațională a masei lemnoase și asigurarea unor stocuri corespunzătoare în faza apropiată pentru a crea posibilitatea îndeplinirii ritmice a planului în tot cursul anului, ridicarea calificării muncitorilor forestieri și, îndeosebi, întărirea organizațiilor de partid din întreprinderile forestiere. Uneori invităm la ședințele noastre de birou factorii de răspundere în conducerea economiei.

Din experiența acumulată în conducerea economiei ne-am putut da seama că de necesar este să studiem un larg activ de partid la studierea unor probleme economice și politice, să dezvoltăm conținutul muncii de partid pe baza obșteștii. Comitetul regional antrenează cu regularitate activitatea de partid la dezbateră a multor probleme economice, îl consultă în elaborarea măsurilor și pregătirea materialelor pentru diferite plenary. El atrage în mod sistematic la organizarea aplicării și îndeplinirii controlului îndeplinirii hotărîrilor partidului. Activul de partid și instructorii nesalariați ne-au sprijinit în analiza unor probleme importante cum sînt: îmbunătățirea calității produselor în întreprinderile din toate ramurile economiei regiunii, creșterea productivității muncii în industria extractivă, reducerea stocurilor supranormative, îndeplinirea planului de producție la toți indicatorii etc.

Esentialul — organizarea îndeplinirii hotărîrilor

Firește, oricît de judicioase ar fi măsurile pe care le stabilim, aceasta nu înseamnă că am rezolvat problemele. Principalul conștient în munca concretă pentru îndeplinirea hotărîrilor adoptate, în controlul și ajutorul sistematic asupra tuturor factorilor care răspund de aplicarea măsurilor, în instruirea temeinică a cadrelor asupra metodelor ce trebuie folosite, în repartizarea lor judicioasă. Pondera principală a muncii o îndreptăm spre îndeplinirea practică în fiecare sector de activitate a hotărîrilor luate.

Semnificativ în acest sens este modul în care am orientat eforturile comunistilor de la Combinatul siderurgic-Hunedoara spre rezolvarea unor probleme de mare importanță pentru creșterea producției și îmbunătățirea continuă a calității metalului. Pe baza îndrumărilor date de conducerea partidului și a analizei și studiului făcut cu sprijinul activului de partid, al specialiștilor, am hotărî să urmărim în mod deosebit soluționarea problemelor legate de creșterea indicilor de utilizare a furnalelor și cupatoarelor Martin, reducerea consumului specific de coacă, asimilarea de noi mărci de oțeluri și profile de laminare de calitate superioară. Măsurile stabilite de comitetul regional au fost prelucrate cu toți comunistii. În fiecare secție, organizațiile de partid s-au îngrijit ca membrii de partid să se depășească și de zi sînd de plan, să dea produse de bună calitate. Astăzi cînd s-a constatat că unele din produsele combinatului — îndeosebi oțelul și laminatul — au fost refuzate de către beneficiarii din cauza calității lor necorespunzătoare, s-a analizat imediat situația existentă pe fiecare fază a procesului tehnologic și s-au stabilit măsuri corespunzătoare.

În cursul acestui an, noi am trimis în cîteva rînduri activiști și specialiști care să ajute organizațiile de partid și conducerile tehnico-administrative din secțiile de bază ale combinatului și să controleze ce s-a făcut pentru perfecționarea proceselor tehnologice, îmbunătățirea aprovizionării tehnico-materiale și întărirea controlului tehnic de calitate. Intre siderurgii și marii consumatori de metal din țară s-a statomonic un dialog permanent, o consultare fructuoasă asupra calității metalului. Ziarul regional „Drumul socialismului” s-a adresat principalilor beneficiari ai produselor siderurgice cu rugămintea de a-și exprima observațiile și cerințele. Au fost organizate apoi consfătuiri în principalele secții ale combinatului, unde au fost discutate materialele publicate în ziar și s-au luat măsuri a căror îndeplinire a dus la îmbunătățirea calității metalului.

Îndrumare concretă, intervenții operative

Elocvent în ce privește intervenția pentru înlăturarea unor neajunsuri ivite este și un alt exemplu. După cum se știe, minierii din Valea Jiului au obținut în anul șesenalului însemnate succese în sporierea producției de cărbune și a productivității muncii în abataje, în reducerea prețului de cost și extinderea unor metode bune de extracție. Băzindu-se însă pe rezultatele obținute, comitetul orășenesc, unele organizații de partid și conducerea combinatului carbonifer au început să manifeste mulțumire de sine, slăbind controlul și neglijînd trădarea în viața a planurilor de măsuri politice și tehnico-organizatorice menite să ducă la îndeplinirea sarcinilor economice. Ca urmare, unele exploatări miniere nu și-au realizat ritmic sarcinile de plan, s-au semnalat abateri de la disciplină și normele de tehnica securității muncii, slăbirea asistenței tehnice în abataje.

Cu sprijinul conducerii partidului, care a trimis în Valea Jiului o brigadă de control, comitetul regional a făcut o analiză amplă a stilului de muncă al organizațiilor de partid din acest bazin carbonifer și a stabilit un cuprinzător plan de măsuri menit să ducă la întărirea muncii de partid, la mobilizarea colectivului de minieri pentru îndeplinirea planului de producție la toți indicatorii. În urma măsurilor luate, exploatarea miniere înregistrează o continuă îmbunătățire a activității economice. În luna iulie, minierii de aici au extras peste plan 12.000 tone de cărbune și au depășit sarcina de creștere a productivității muncii cu 1,2 la sută.

Asemenea metode de lucru au fost recomandate și birourilor comitetelor regionale și orășenest de partid, conducerilor organizațiilor de masă. Comitetele regionale de partid Sebeș, Orăștie, Alba și Comitetul orășenesc Hunedoara se ocupă îndeaproape de pregătirea ședințelor plenary, dezbateră celor mai importante probleme, elaborarea unor măsuri chibzuite de îmbunătățire a activității economice, cit și de organizare a controlului asupra executării lor. Hotărîrile adoptate sînt mai concrete, cu termene și responsabilități precise, munca pentru îndeplinirea lor desfășurîndu-se mai operativ. Activul de partid este folosit judicios.

Dar nu ne putem mulțumi niciodată cu ceea ce s-a făcut. Partidul sporește mereu cerințele față de comunisti. Și aceste cerințe sînt și mai mari pentru comunistii din raioanele Hațeg, Iliș și orașul Deva, unde se face simțită o anumită doză de formalism în activitatea de conducere a economiei, concretizată în limitarea conducerii la indicații de ordin general, aplicarea în mod mecanic a unor metode bune în alte condiții, analizarea superficială a problemelor. Efecte negative are și tendința de „a vedea din mers ce trebuie făcut”. Va trebui să lichidăm aici și practica înecățenită de a concentra eforturile spre pregătirea ședințelor și elaborarea hotărîrilor, neglijînd în schimb munca de control și îndrumare.

La nivelul sarcinilor actuale

Ca și în anii precedenți, în regiunea Hunedoara s-au obținut în anul acesta rezultate bune în îndeplinirea sarcinilor economice. În 7 luni, pe ansamblul regiunii, planul producției globale industriale a fost îndeplinit în proporție de 101,2 la sută, iar planul producției marfă în proporție de 101,6 la sută, realizîndu-se peste plan produse în valoare de peste 52 milioane lei. Productivitatea muncii a crescut cu 1,3 la sută față de plan, iar economiile suplimentare la prețul de cost se ridică la peste 55 milioane lei. Apreciînd rezultatele în lumina sarcinilor mărețe ce izvorăsc din documentele celui de-al IX-lea Congres al P.C.R., comitetul regional de partid sprijină organizațiile de partid din întreprinderi să ia toate măsurile ca, încă din trimestrul IV, să se înceapă să se lucreze la nivelul indicatorilor de plan prevăzuți pentru 1966. Aceste probleme sînt în discuția comunistilor din numeroase întreprinderi și experiența acumulată dovedește că sarcinile economice ale anului viitor sînt pe măsura forțelor și posibilităților existente. Vom urmări în mod deosebit să ridicăm eficiența activității economice a întreprinderilor prin îndeplinirea exemplară a tuturor

indicatorilor de plan. În același timp vom lua măsuri pentru întărirea neîncetată a rîndurilor organizațiilor de partid, pentru repartizarea judicioasă a comunistilor la locurile cheie ale producției.

Aplicînd indicația din Raportul Comitetului Central, prezentat la Congresul partidului de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., vom acorda mai multă atenție studiilor temeinice a problemelor ce urmează a fi dezbătute, vom asigura un control temeinic asupra aplicării hotărîrilor folosind grupele de control alcătuite din activiști de partid și specialiști din diferite domenii, care să acorde un ajutor competent organelor și organizațiilor de partid. Sîntem hotărîți să intervenim la timp, să desfășurăm o conducere activă, concretă și nu în general, să acordăm tot sprijinul organizațiilor de partid în rezolvarea problemelor ce le ridică munca și viața de fiecare zi a oamenilor. Întărînd munca colectivă și răspunderea personală vom urmări eficiența hotărîrilor elaborate, în ce măsură au fost traduse în viață sarcinile și ce mai este de făcut pentru îndeplinirea lor în viitor. Vom acorda mai multă grijă educării ideologice a cadrelor, completării cunoștințelor lor în domeniul economic, cunoașterii profunde a politicii partidului nostru fără de care nimeni nu poate deveni un conducător valoros și matur. Sîntem hotărîți să ținem seama de faptul că o condiție esențială a perfecționării muncii de conducere a economiei este de a avea o atitudine creatoare față de practică, față de realitatea inconjurătoare.

Finalul cărții sintetizează într-o sugestivă schiță de portret apertul artistului poporului G. Storin la dezvoltarea teatrului nostru, evidențiată totodată înalta prejudecă de care s-a bucurat în anii socialismului acest reprezentant de frunte al scenei românești.

NOTE DE LECTOR

FIGURI DE SEAMĂ ALE TEATRULUI ROMÂNESC

„G. Storin”

de Ileana BERLOGEA

Apărut nu de mult în Editura Meridiane (colecția „Figuri de seamă ale teatrului românesc”), volumul „G. Storin” de Ileana Berlogea se înscrie ca o contribuție la cunoașterea unuia dintre cele mai reprezentative nume ale mișcării noastre teatrale din ultimele decenii.

Anii în care talentul lui G. Storin a început să se facă cunoscut au coincis cu o perioadă importantă din istoria teatrului nostru, marcată inițial de activitatea neobosită a unor lăuștri promotori ca C. Nottara, Aristide Demetriad, Al. Davila, îndrumători și prieteni ai artistului. Relevînd acest aspect, autoarea îi interesează activitatea în cadrul întregii mișcări teatrale din acea vreme, stimulată de experiențele rodnice, inovatoare ale lui Stanislavski, Firmin Gémier, Gordon Craig, Max Reinhardt etc. Analizînd principalele trăsături ale artei interpretative a lui G. Storin, reproducînd în acest sens mărturiile ale unor cunoscuți scriitori și oameni de teatru, autoarea subliniază opțiunea artistului pentru drama socială, realistă.

Finalul cărții sintetizează într-o sugestivă schiță de portret apertul artistului poporului G. Storin la dezvoltarea teatrului nostru, evidențiată totodată înalta prejudecă de care s-a bucurat în anii socialismului acest reprezentant de frunte al scenei românești.

C. POENARU

„Ștefan Braborescu”

de Radu STANCA

Indelungata activitate teatrală desfășurată de-a lungul a aproape 60 de ani de artistul poporului Ștefan Braborescu formează obiectul unui volum apărut în aceeași colecție. Textul prezentării — a partinind regretatului regizor Radu Stanca — cit și completările aduse de editură urmăresc să contureze profilul cunoscutului artist, așa cum apare din cele peste 300 de roluri interpretate ca actor și din cele 60 de piese puse în

scenă ca regizor, la Teatrele Naționale din Craiova, Iași, Cluj. Lectura volumului, cit și numeroasele ilustrații — cele mai multe dintre ele reamintindu-ne roluri de neuitat intruchipate de Ștefan Braborescu pe scenă sau pe ecran — ne oferă imaginea unui interpret cu o înaltă conștiință profesională, pasionat de arta sa, prezente încă, la 85 de ani, cu o neobosită tinerete pe scena Naționalului clujean.

M. POP

Dramaturgia lui Al. Mirodan

Solicitat de aspecte majore ale actualității, preocupat de condiția etică a omului de azi, pasionat de frumusețea noului și fermecat de temeritatea visului, Al. Mirodan exprimă în mod spiritual și original în piesele sale idei și realități ale epocii noastre.

Reunîți în volum, dramaturgia sa își dezvăluie și mai clar trăsăturile caracteristice. Zieriiși enuziași ai lui Mirodan lupă pentru salvarea demnității și cinstei unui om. Șeful sectorului sulfetei îl prelinde Magdalenei să fie ea însăși, renunțînd la minciunile convenționale ale existenței sale de pînă atunci. Consecvent cu sine, dramaturgul întrevide biruința adevărului și în climă apăsătoare al lumii capitalele, punîndu-l pe Cheryl, personajul central al piesei „Celebru 702”, să aleagă calea demasării corupției și mistificării.

O caracteristică inedită a întregii noastre dramaturgii contemporane o constituie faptul că valoarea umană și consistența dramatică a unui erou încep a fi măsurate prin capacitatea lui de a-și asuma răspunderea pentru destinul celorlalți oameni. Eroul feș de care Al. Mirodan are o deosebită atracție este eroul cu un simț acut al responsabilității, noțiunea fiind înțeleasă ca o obligație morală permanentă față de societate și față de propria conștiință. Pentru zieriiși lui, și în primul rînd pentru memorabilul Cheryl, cuvîntul decisiv ce trebuie să și-l spună în „cazul lui Gheorghe” echivalează cu examenul lor nu numai de gazetari, dar și de oameni, de comunisti. Ideea responsabilității este alif de viu prezentă în teatrul lui Mirodan, încît devine la un moment dat materialul dramaturgic imaginează un responsabil cu suflulele, „salariat” al sfatului popular, care se ocupă de rezolvarea problemelor sufluleșii ele cetățenilor din perimetrul raionului său. În închipuirea Magdalenei, acest Șef al sectorului sulfetei este „un finăr înalt, frumos, bronzat, puternic, mîndru, îndrăznel, generos, gata oricînd să se arunce în foc pentru semenii săi, neierător cu rîul din lume, intransigent, pur, consonant al suflulețului omesc, purtător de soare pe pămînt”. În sistemul simbolic al piesei, personajul respectiv intrupăză însuși socialismul, care restituie fericierea oamenilor. Secretarul de partid

Celeraș echivalează actul responsabilității morele cu îndrăzneala de a gândi, de a crede în oameni, ridicînd principul om la rangul meritului. În sfîrșit, Ulecistul din tragedia într-un act „Cineva trebuie să moară” se jertfește pentru cauza clasei muncitore, conștient de marea sa răspundere în fața tovarășilor și în fața viitorului.

Personajelor lui Mirodan nu le lipsește capacitatea de a visa, de a-și imagina viitorul, de a trăi în viitor. Strălucimant de bucuria victoriei, Cheryl declară în finalul piesei „Zieriiși”: „Acum, aici, sîntem în comunism”. La Magdalena visul e, de asemenea, o proiecție în universul dorințelor și aspirațiilor realizabile, revelația lucidă a schimbărilor necesare ce vor interveni în existența ei.

Celeraș, Celeraș, aparent insignifianțu Core, Ulecistul sînt eroi activi, voluntari, hotărîți să învingă, încrezători în înaltul lor ideal etic, dornici să înnoieze existența și conștiința umană. Ei „dau nesfîrșit mai mult decît primese” (cum se spune într-o replică din „Șeful sectorului sulfetei”), convinși că dăruirea este o admirabilă însușire a omului înalt, eliberat de egoism și vanitate. Nicișeri însă această dăruire nu este spectaculoasă, demonstrativă: ea se petrece în cotidian, simplu, firesc.

Cu unele deficiențe în arhitectura conflictului (episoade parazitare, inconsecvențe stilistice etc.), evidente mai ales în „Noaptea și un sfelnic bun” — piesă sensibil mai slabă decît celelalte —, comediiile lui Mirodan păstrează o atmosferă poetică bazată pe o bună minuire a metaforei dramatice. Cuvîntul este linia de forță a teatrului lui Al. Mirodan; răsari dialogul său e neutru, explicativ, niciodată „obosit”, blazat. Strădania e de a face din fiecare replică o idee, și din fiecare idee, o replică. Disputele dintre personaje se convertește în categorice și expresive dueli verbale. Eroui vorbesc colorat, suferi în replici spirituale, încercate de lirism sau de dinamite ironice.

Volumul de „Teatru” apărut în Editura pentru literatură însumează cele dintîi creații ale unui talent eflat în dezvoltare și care poate da tot mai mult dramaturgii noastre contemporane.

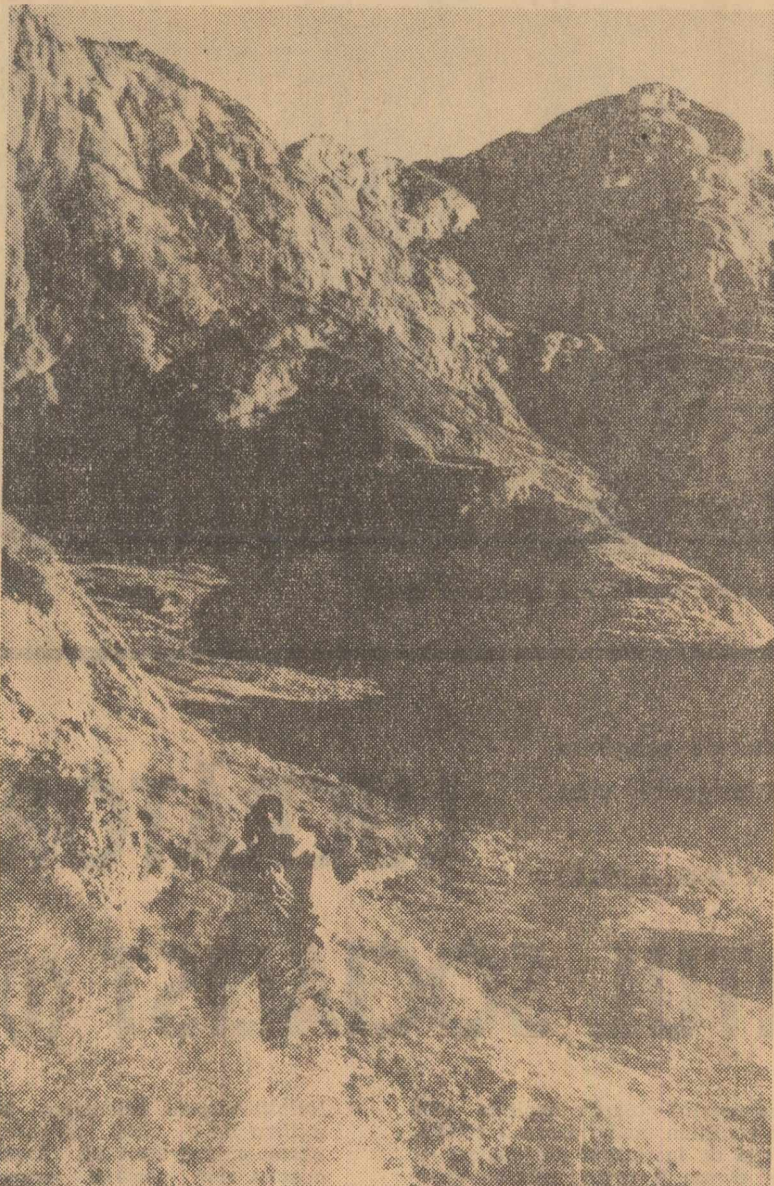
Dumitru SOLOMON

TEATRE

Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): Veseliile în 171 — ora 20, Grădina Botanică: Carnaval la Tănase — ora 20, Circuit de stat: Circus variat — ora 20.

CINEMATOGRAFE

SAMBA: Patria (completează A cui e vina?) — 9, 11, 30, 14, 16, 30; 19, 21, 30, București (completează A lui e vina?) — 9, 11, 30, 14, 16, 30; 19, 21, 30, Excelsior (completează A cui e vina?) — 9, 11, 30, 14, 16, 30; 19, 21, 30, Dinamo (completează A cui e vina?) — ora 20, Expozitia — „Plata Sărbătoare” (completează A cui e vina?) — ora 20, PROGRESUL PROFESORULUI WEIR: Republica (completează Miine Incepe azi) — 9, 15, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, Grădina Botanică (completează Lucrările Marii Adunări Naționale) — ora 20, Grădina Botanică (completează Lucrările Marii Adunări Naționale) — 9, 15, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, VIATA DIFICILĂ: A Lucrărilor — 9, 11, 15, 18, 21, 24, 27, 30, Festival — 9, 11, 15, 18, 21, 24, 27, 30, rulază și la Grădina Botanică (completează A cui e vina?) — 9, 11, 30, 14, 16, 30; 19, 21, 30, Excelsior (completează Casa cetate) — 9, 11, 30, 14, 16, 30; 19, 21, 30, și la Grădina Botanică (completează Muzeul Zambaccian) — 10, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, CUM SE REUȘTE ÎN DRACȘTE (completează Fotbalistii, nu uitați copilaria) — 9, 15, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, Cultural (completează Fotbalistii, nu uitați copilaria) — 9, 11, 15, 18, 21, 24, 27, 30, FERNAND COW-BOY: Lumina (completează Comori de artă românească) — 16, 15, 18, 21, 24, 27, 30, CASA RICORDI: Union (completează Muzeul Zambaccian) — 14, 15, 18, 21, 24, 27, 30, PROGRAM PENTRU COPIL: Doina (ora 10, NEVASTA NR. 13: Doina — 11, 15, 18, 21, 24, 27, 30, SALBATICII DE PE RIUL MORȚII (completează Timpuiri Noi (completează Unde nu-i cap — Cravuri revoluționare — Spre cer — Givernescop) — 10, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, în continuare ROMÂNII ȘI REMUS — cîntecul Giuleștii (completează Melodiile străzii — cîntecul) — 10, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, București (completează Melodiile străzii — cîntecul) — 10, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, ALBU, MUHTARI — cîntecul: FORTA (completează Acolo unde Carpații întinsec Dunărea — cîntecul) — 9, 15, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, LA LEGEA NEAGRĂ (completează: Înfruntarea popoare (completează Lucrările Marii Adunări Naționale) — 10, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, UNU (completează: Dacia (completează Pionierii nr. 4/1965) — 9, 15, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, DATI-MI CONDICA DE RECLAMATI: Crînceni (completează Oameni din Oltenia) — 16, 18, 21, 24, 27, 30, EVADATUL — cîntecul: Buzesti (completează Drumul — 15, 18, 21, 24, 27, 30, 15, 18, 21, 24, 27, 30, PENSIUNEA BOULANKA (completează Arta chineză de decorație) — 10, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, în continuare: A la Grădina — ora 20, UN SOARE PRINTE BĂRBATI: Tomis (completează Amintiri de țev) — 9, 15, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, FEMEIA NECUNOSCUTA: Flacăra (completează Lucrările Marii Adunări Naționale) — 9, 30, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, Grădina Botanica (completează Lucrările Marii Adunări Naționale) — 9, 15, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, UNORA LE PLACE JAZUL: Miorita — 9, 15, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, Grădina Botanică — ora 20, FIUL CĂPITANULUI BLOOD — cîntecul: Muzica (completează Pionierii nr. 4/1965) — 10, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, LA NOSKI — cîntecul: Ambele seri: Poplar — 15, 18, 21, 24, 27, 30, CAPITANUL DIN TENKES (ambele seri): Arta — 15, 18, 21, 24, 27, 30, în continuare: A la Grădina — ora 20, DRUMUL SĂRII — 15, 18, 21, 24, 27, 30, UN LUCRU FĂCUT LA TIMP: Cosmos (completează La cel mai înalt nivel) — 10, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, PROGRESUL (completează La cel mai înalt nivel) — 10, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, DECORATI PENTRU „COPII” (completează: Vitorul (completează Muzeul Cornel Medrea) — 15, 18, 21, 24, 27, 30, AMERICA, AMERICA (ambele seri): Colentina — 15, 18, 21, 24, 27, 30, rulază și la Grădina — ora 20, PRELUDIO II — cîntecul: Voiga (completează Biolo de eodri și pădurii cîntecul) — 9, 15, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, în continuare: A la Grădina — ora 20, MARSUL ASUPRA ROMEI: Modern (completează Miine Incepe azi) — 9, 15, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, RABY MATHY — ora 20, BUFONUL REGELUI: Grădina Progressul-Parc (completează Sport nr. 3/1965) — ora 20.

Toamnă alpină

AMBASADORII OCEANELOR

(Urmare din pag. I-a)

Care este stadiul lucrărilor? Deoarece pînă acum în țara noastră nu s-au construit asemenea vase mari, s-au făcut o serie de pregătiri. Au fost construite o cală nouă de lansare și o platformă de asamblare. S-au construit și montat marcarile grele speciale. În prezent, pentru corpul propriu-zis al navei se execută lucrările de debitare a materialelor și pregătirile în vederea asamblărilor pe cală.

Numărul difuziilor „ambasadori” ai mărilor și oceanelor crește în viitorul cîntec. La Galași se proiectează un nou tip de cargou de 4.500 tone, cu viteză mai mare decît a vaselor construite pînă acum. Șantierul naval din Oltenia va produce motorave de 5.000 tone. La Turnu Severin se asimilează un cargou de 1.500/2.000 tone cu magazii frigorifice, iar șantierul din Brăila va produce în serie completul alcătuit din 10 două slepuri — unul cu propulsie proprie, împingător, și unul care va fi împins, avînd o capacitate totală de 860 tone. Va continua și construcția unor vase ce se realizează și în prezent.

Prin nivelul lor tehnic și calitatea ridicată, navele noastre s-au impus și pe piața internațională. Nici intervenția defecțioasă a tribunalului, a tribunalului și a miliției nu l-au temperat. Cuvintele lui urle sînt auzite și de copiii noștri. Vă scriem în speranța că ve găsi o modalitate de a ne ajuta să ne recăpătăm liniștea.

CĂUTĂTORI DE... NOD IN PAPURĂ

A întreținut relații civilizate, de respect reciproc și înțelegere cu vecinii ține de bunul simț, de educație — dar este și o obligație cetățenească. Fiecare om dorește ca, prin comportarea sa, să câștige stima vecinilor. Unele scrisori primite la redacție arată însă că, pe alocuri, există căutători de nod în papură, scandalagii și certăreși, care par a nu avea altă preocupare decît aceea de a face „zile furtive” vecinilor.

Dar să dăm cuvîntul citorva dintre cei care cu nenorocul de a locui în preajma unor astfel de oameni.

S-a dus liniștea noastră

Pe strada Dealul Viilor, din orașul Slatina, la numărul 38, locuiește Dumitru Pietriș. Acesta strică liniștea întregii străzi. De vreo doi ani, cu o perseverență de necrezut — parcă după un „program” — Dumitru Pietriș strigă, proferă injurii la adresa vecinilor. La început am scotit că este vorba de un om bolnav de nervi. Dar medicii care l-au consultat au constatat că este perfect sănătos. Nici intervenția defecțioasă a tribunalului, a tribunalului și a miliției nu l-au temperat. Cuvintele lui urle sînt auzite și de copiii noștri. Vă scriem în speranța că ve găsi o modalitate de a ne ajuta să ne recăpătăm liniștea.

Si nimeni nu-i pune la punct

În imobilul în care locuim, să-i asigurăm liniștea și educația. Dar am ajuns la capatul puterilor și îndăbări: un vecin, pe nume Petre Ghighiricea, ne face viața insuportabilă. Nu numai mie, ci și celorlalți locatari ai imobilului de pe str. Constantin Caracac nr. 38, din Capitală. Pe mine m-a și bătut. Am avut cu el două procese penale pe care le-am câștigat. În fața tovarășului procuror, ca și la miliție, s-a angajat să-și schimbe purtarea. Dar nu-și respectă cuvîntul, mă amenință mereu, îmi tulbură liniștea.

Oare nu se poate face nimic pentru a se asigura liniștea locatariilor din imobilul nostru? Eu consider că astfel de elemente ar trebui izolate, eventual puse să locuască în clădiri populate doar de cei de soiul lor.

Ana SCHULZ
București

Ca să ne scoată din casă

Sînt pensionar, în vîrstă de 81 de ani. Locuiesc cu soția mea într-o cameră din imobilul de pe str. Orluz nr. 20, din Tecuci. Nu de mult soarta a făcut cu acest imobil să devină proprietatea lui Constantin Varga, care lucrează la T.A.P.L.-Tecuci. De-a lungul vieții, ca chirie, am cunoscut rapacitatea unor proprietari, care, la adăpostul legilor de atunci, dispuneau după bunul lor plac de soarta chirieșilor.

Dar nouă nouă proprietari. Constantin Varga, face totul ca să nu iie mai prejos de unul de pe vremuri. Știind bine că legea nu-i permite să ne scoată afară din locuință, ne face tot felul de mișcări ca să plecăm. Ne-a tăiat lumina, a pus lacă la robinet. Dacă ieșim în curte cînd este el acasă, aruncă după noi cu ce-i cade în mînă. Oare nu se poate lua nici o măsură împotriva unui proprietar care-și persecută chirieșii?

Teodor BUDESCU
Tecuci

A S A L T U L L U N C I I D U N Ă R I I

Luca Dunării constituie o rezervă importantă pentru extinderea suprafeței arabile a țării. Aici există terenuri deosebit de fertile care, cultivate cu porumb, floarea-soarelui și alte plante pot asigura recolte deosebit de bogate. Pentru a le pune în valoare, se desfășoară lucrări hidroameliorative de mari proporții, la efectuarea cărora participă mii de mecanizatori, constructori și proiectanți, înarmați cu puternice mijloace tehnice dintre cele mai felurite — dragline, scrope, buldozere, defrișoare. Deși până acum s-a scurs, relativ, puțin timp, rezultatele sînt remarcabile. S-au înălțat în fața apelor sute de kilometri de diguri, care feresc de furia apelor peste 300 000 de hectare.

Bătălia nu s-a încheiat. Lucrările continuă să se desfășoare în ritm intens și vor continua și în anii viitori. Așa după cum se arată în Raportul C.C. al P.C.R. prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de-al IX-lea Congres al partidului, lucrările de hidroameliorații în Luca Dunării trebuie urgentate în vederea dării în folosință a terenurilor recuperate.

Pe ce căi se poate realiza aceasta? Ce probleme se semnalează pe șantiere și cum pot fi ele soluționate? Iată părerea citorva dintre specialiștii solicitați să răspundă la aceste întrebări:

Dunărea a fost zăgăzuită, dar să prevenim surprizele

Cele vreo 500 kilometri de diguri ridicate în calea Dunării constituie o stavilă puternică împotriva apelor. Chiar și în acest an, cînd condițiile naturale au fost favorabile inundațiilor digurile au rezistat în fața apelor. În bălți au mai existat terenuri acoperite de apă provenită din infiltrații. Totuși s-au semănat suprafețe incomparabil mai mari decît în cazul cînd Dunărea n-ar fi fost zăgăzuită. Este un succes

deosebit, care se materializează în zeci de mii de tone de cereale, o încununare a eforturilor depuse de lucrătorii de pe șantierele de hidroameliorații ale Comitetului de Stat al Apelor.

„Gospodăria de stat Dudaști — spuneu tov. Lazăr MANEA, secretarul comitetului de partid — este situată pe meleagurile unei foste împărțiri a apelor, stu-

fului și pădurilor de sălcii. Astăzi, aceste locuri au cu totul altă înfățișare. Diguri puternice feresc terenul nostru, ca și al altor gospodării de furia Dunării. La adăpostul lor crește adesea pădurea de porumb și floarea-soarelui. În 1964, unitatea noastră a lărat 5 822 tone de porumb (în medie am realizat 5 340 kg de boabe la hectar) și 1 790 tone de floarea-soarelui. Este doar un început. În viitor, pe măsura creșterii suprafeței arabile a gospodăriei pe seama pădurilor de sălcii și altor surse, contribuția noastră la fondul central va fi și mai mare”.

Succese asemănătoare au obținut multe alte gospodării situate în această zonă. Din discuțiile purtate cu diferiți specialiști reiese că munca în domeniul îndiguirilor nu poate fi considerată încheiată. Iată, bunăoară, ce ne-a relatat tov. Nicolae LUCA, directorul gospodăriei de stat Grădiștea:

„În zona noastră, îndiguirea s-a terminat mai de mult. Este o treabă bună. Cu toate apele mari din primăvară, digurile au rezistat. Experiența acestui an arată însă că trebuie luate măsuri pentru apărarea lor împotriva apelor mari. Este vorba de defacerea operativă a degradărilor cauzate de eroziune și de plantare a perdelelor de protecție. În felul acesta vom putea preveni efectele dăunătoare ale viiturilor. O altă problemă, pe care vrem s-o ridic, este aceea a digurilor de compartimentare. Cred că a sosit timpul să ne apucăm și de construirea lor. După mine, ele sînt absolut necesare. În cazul unor viituri mari vor împiedica inundarea întregii bălți, vor limita pătrunderea apei doar la unele compartimente”.

Prima problemă — consolidarea digurilor construite pînă acum — este deosebit de importantă și ea trebuie să se lucreze în continuare, de atenție cuvenită din partea organelor Comitetului de Stat al Apelor. A doua, după cit se pare, este discutabilă. C.S.A.-ul nu este pentru construirea digurilor de compartimentare.

„Acestea sînt diguri foarte lungi, care ar necesita cheltuieli mari — ne spunea tov. Nicolae MANTZ, director general în cadrul C.S.A. Mai bine să consolidăm digurile existente, pentru a evita eroziunile, iar cu banii economisiți să facem alte lucrări necesare”.

După cum se vede, punctele de vedere sînt împărțite. Considerăm foarte utilă organizarea unei discuții pe această temă între specialiștii instituțiilor interesate și stabilirea, de comun acord, a liniei pe care trebuie să se meargă în viitor. Paralel cu rezolvarea acestor probleme trebuie acordată, pe mai departe, grija cuvenită protejării digurilor prin plantarea de pomi în zona dig-mai. Ce-i drept, pînă acum, de-a lungul digurilor, ocoalele silvice

au plantat mii de hectare, îndeosebi cu plopi. Apele mari din primăvară au compromis însă o parte din lucrările executate. Executarea la timp și în cele mai bune condiții a lucrărilor de împădurire a zonei dig-mai și îndeosebi, realizarea într-un ritm mult mai susținut decît pînă acum, potrivit prevederilor înscrise în proiecte, a perdelor de protecție a digurilor, sînt sarcini dintre cele mai importante pentru ocoalele silvice.

O problemă majoră

Indiguirea Lunzii Dunării, protejarea ei împotriva inundațiilor reprezintă o cale importantă pentru valorificarea terenurilor fertile aflate aici. O însemnătate la fel de mare o au și descăările. În bălți sînt suprafețe întinse unde, din cauza cotelor joase, apele stagnează o perioadă de timp îndelungată. Singura soluție de a reda circuitului arabil acestor terenuri, de a le cultiva cu porumb și alte plante este construirea unei rețele corespunzătoare de desecare, prin care să se elimine excesul de umiditate.

Asemenea lucrări au început să se execute de multă vreme. Se muncește cu răspundere, iar termenii stabilite pentru darea în funcțiune a lucrărilor sînt, în general, respectate. În primul semestru al acestui an, cu toate că condițiile de lucru au fost grele, întreprinderile Comitetului de Stat al Apelor au excavat circa 4 milioane și de pămînt realizîndu-și sarcinile de plan. Subliniind aceste rezultate, nu pot fi trecute cu vederea rezervele existente în această privință care o dată puse în valoare, vor permite executarea într-un ritm mai rapid a descărilor. Iată părerea participanților la ancheta noastră în această privință.

Gheorghe LÛPOAIA, inginer șef al grupului 1 de șantiere Galați al Trustului de construcții hidrotehnice și amenajări hidroameliorative:

„Anul acesta, în regiunea Galați, avem de executat un volum mare de lucrări de desecări. Trebuie săpate canale colectoare pe o lungime de circa 57 km, care necesită excavarea a 2 200 000 mc pămînt. În incintele Brateșul de Sus și Brateșul de Jos, lucrările se desfășoară într-un ritm susținut. Credeți că prevederile anuale vor fi realizate încă la 1 octombrie. Dar în Insula Mare a Brăilei treaba se desfășoară într-un ritm mai lent. Din cei 900 000 mc de pămînt, ce trebuie dra-

gați, s-au realizat circa 400 000”.

Este adevărat că această situație a fost generată și de anumite cauze obiective. Datorită condițiilor naturale neprielnice din primăvară, bunăoară, a întârzierii efectuarea studiilor necesare pentru întocmirea documentațiilor tehnice care stau la baza desfășurării diferitelor lucrări. Dar întârzierile semnalate au fost cauzate și de alți factori. Despre unii dintre ei ne-a vorbit tov. Virgil CURCĂ, șeful șantierului din Insula Mare a Brăilei:

„Au fost și defecțiuni care puteau fi înlăturate. Uneori, utilajele solicitate au sosit cu întârziere pe șantier. În afară de aceasta lipsesc proiectele parțiale de execuție”.

La toate acestea noi am mai adăuga un lucru. Datorită legăturilor insuficiente de strîns între șantierul silvic și gospodăria de stat, pe de o parte, și conducerea șantierului pe de altă parte, utilajelor nu li se asigură întotdeauna front liber de lucru pentru executarea canalelor de desecări. Pentru viitor se impune o colaborare mai strînsă între aceste întreprinderi, o rezolvare mai operativă din partea tuturor a problemelor comune ce le revin, în scopul realizării lucrărilor de desecări într-un timp cât mai scurt.

Din relațiile participanților la ancheta noastră a rezultat că pe unele șantiere ritmul lucrărilor de desecare nu este pe măsura posibilităților datorită nefolosirii utilajelor cu întreaga lor capacitate. Sînt cazuri cînd acestea se defectează pentru că nu sînt îngrijite cum trebuie, cînd remediarea defecțiunilor nu se face cu operativitate. Unele neajunsuri în folosirea utilajelor provoacă și faptul că uneori activitatea diferitelor întreprinderi din cadrul Comitetului de Stat al Apelor, care concurează la realizarea lucrărilor de desecări, nu este suficient de bine corelată. Iată ce ne spunea tov. Ion DUMI-

TRESCU, inginer șef al grupului 2 șantiere Constanța:

„Grupul nostru de șantiere execută lucrări de desecare în incintele Borcea de Sus, Borcea de Jos și Hîrșova-Ciobanu. Din condițiile naturale din acest an au fost nefavorabile, planul valoric s-a realizat lîună de lîună. Ce se întîmplă însă? După cum se știe, la efectuarea lucrărilor hidroameliorative participă două trusturi: cel de utilaj terasier, care dispune de mașinile necesare pentru îndiguirii, defrișări etc. și cel de construcții hidrotehnice și de amenajări hidroameliorative. După părerea mea, rezultatele ar fi fost mult mai bune, atîc din punct de vedere economic, cît și organizatoric, dacă grupurile de șantiere respective ar fi făcut parte din același trust. Un exemplu. La descăările din incinta Borcea de Jos folosim 25 de dragline închiriate de la Trustul de utilaj terasier. Deoarece conducerea a-

cestuia nu exercită un control permanent asupra activității oamenilor pe care îi are, mașinile nu sînt folosite cu întreaga capacitate. Deosebi se semnalează stagnări din cauza defecțiunilor tehnice: în schimbul doi nu se folosesc decît 70 la sută din utilajele”.

Direcția generală de resort din cadrul Comitetului de Stat al Apelor ne informează că încă de la începutul semestrului doi au fost luate măsuri pentru a se înlătura această stare de lucruri. Este o acțiune binevenită, dar numai ea nu va rezolva problema folosirii cu randament cît mai mare a utilajelor de pe șantierele de hidroameliorații. Mai multă grijă pentru ridicarea nivelului de cunoștințe profesionale al mecanizatorilor care lucrează pe aceste mașini, un control permanent și exigent din partea conducerii șantierelor asupra întreprinderii și exploatarei utilajelor — iată ce se cere, în continuare, pentru realizarea unor indici superiori în folosirea acestora.

Desecările

privite din alt unghi

Lucrările de desecare nu pot fi privite doar prin prisma ritmului, în care se execută. Așa după cum a reieșit din discuțiile purtate, ele trebuie analizate și sub alt unghi. Iată ce ne spunea, bunăoară, tov. Teodor BORDUSANU, inginer șef al trustului Gostat Fetești:

„Lucrările de desecare cuprind două operații esențiale: săparea rețelei de canale și construirea stațiilor de pompare. Dacă între ritmul lor de execuție nu există o strînsă corelație, atunci rezultatele nu sînt cele scontate. Ce s-a întîmplat la noi? Unitățile Comitetului de Stat al Apelor au executat o serie de canale. În condițiile acestui an, ele puteau contribui la evacuarea apei provenite din infiltrații. Lucrul acesta nu s-a realizat însă din cauză că stațiile de pompare n-au fost gata. E drept, potrivit proiectului, ele, ca de altfel și unele canale, vor intra în funcțiune mai tîrziu. Totuși, consider că ar fi bine dacă din această stare de lucruri s-ar trage învățămintele pentru viitor”.

Intr-adevăr, acest lucru este absolut necesar. Chiar în situația netrimenării în întregime a sistemului de desecări se putea evacua o parte din apa care bălta. Potrivit relațiilor specialiștilor, ar fi fost indicat ca și aici să se aplice măsura luată pe alte șantiere, de a se asigura stații de pompare provizorii, care să permită evacuarea apei pînă la intrarea în funcție a stațiilor permanente.

Tov. BORDUSANU a făcut apoi observații interesante în ce privește construcția podurilor de peste canale. „La prima vedere aceasta este o chestiune mîruntă a spus el. Nouă ne provoacă însă multe greutăți. Datorită construirii lor cu întirziere, mijloacele de transport sînt nevoite să facă ocoluri mari, de mulți kilometri. Consider necesar să se urgenteze cît se poate de mult activitatea de construire. Altfel, în toamnă, cînd va trebui să scoatem po-

rumbul și floarea-soarelui din bălți vom avea neazuri mai mari”.

Aceasta nu constituie un caz izolat. După cum ne s-a relatat și la Trustul Gostat Călărași, în incinta Călărași-Rîul problema a fost rezolvată. În schimb în incinta Boianu-Sicleanu construirea podurilor peste canale nici n-a început. Cîte prejudicii aduce această stare de lucruri rezultă clar din următorul exemplu. La G.A.S. Mircea Vodă, mașinile neputînd să treacă peste canale au fost nevoite să facă un ocol de circa 10 km, intrînd și prin orașul Călărași, pentru a ajunge dintr-o margine a terenului brigăzii respective în cealaltă. Pe bună dreptate, deci, gospodăria de stat cer Comitetului de Stat al Apelor să urgenteze, pe cît posibil, construirea acestor poduri. Aceasta va usura mult, în toamnă, transportarea recoltei de porumb.

„În legătură cu terminarea lucrărilor din incintele îndiguite — spune în continuare tov. BORDUSANU — se mai pune o problemă, și anume, împrăștierea pămîntului scoas prin excavarea canalelor de desecare. Cum e și firesc, el se depositează de o parte și de alta a canalelor, ocupînd o bună parte din terenul arabil. Pentru ca suprafața afectată să fie cît mai mică, pămîntul trebuie împrăștiat în cel mai scurt timp. Or, această acțiune se realizează cu întirzieri mari”.

La direcția generală de resort a Comitetului de Stat al Apelor se afirmă că vina pentru împrăștierea pămîntului trebuie împărțită și cu Gostat. Gospodăria nu respectă zona canalului, însemnățea și în ea. Cînd culturile cresc, sînt mari, conducerea gospodăriei nu mai permite mașinilor să împrășteie pămîntul excavat fiindcă strică culturile. Pentru rezolvarea acestei probleme sînt necesare o utilizare mai intensă a utilajelor respective și o mai bună coordonare a acțiunilor întreprinse de șantierele Comitetului de Stat al Apelor și de către o serie de gospodării.

Beneficiarii despre proiectanți

Proiectanții au un merit deosebit în înfăptuirea vaselor lucrări hidroameliorative din Luca Dunării. Ei au depus multe eforturi pentru efectuarea studiilor, calculului și schitei necesare executării în condiții optime a volumului mare de lucrări. Eforturile acestora merită să fie scoase în evidență cu atît mai mult cu cît, în majoritatea cazurilor, soluțiile date constructorilor s-au dovedit judicioase. Aprecînd toate acestea, beneficiarii (ne ferim la cei care cultivă sau vor cultiva terenurile obiectiv), fac și unele propuneri menite să îmbunătățească activitatea de proiectare. Referindu-ne la această problemă, tov. Luca NICOLAE, directorul gospodăriei de stat Grădiștea ne-a spus:

„În general, proiectanții fac treabă bună. Consider însă că dacă ar fi ne o mai strînsă legătură cu noi, „oamenii bălții”, dacă ne-ar consulta mai mult într-o problemă sau alta, am avea de cîștigat cu toții.

Lucrînd ani și ani de zile aici, în bălți, am ajuns să-i cunoaștem destul de bine specificul. Sîm unde stă apa și unde nu, putem da relații despre locurile cele

mai nimerite pentru amplasarea unui canal. Aceste lucruri nu prea avem cum să le spunem. Urmarea: uneori, nu se aleg soluțiile cele mai bune. După părerea mea unele canale de desecare, cum este cel de la Parapeț-Rîdălea, bunăoară, sînt prost amplasate, inutile, în vreme ce altele, strict necesare (la punctele Buliga, Japșa lui Chiriță etc) lipsesc din proiect. Această problemă trebuie pusă la punct. Lucrările care se fac vor dura ani și ani de zile. Pentru ca ele să fie cît mai bune sînt necesare studii foarte aprofundate, o largă consultare între proiectanți și lucrătorii din gospodăria de stat, care cunosc baltă, astfel ca să nu fim nevoiți să schimbăm soluțiile pe parcurs”.

Este necesar ca proiectanții să dea curs acestei doleanțe, să privească colaborarea cu lucrătorii din gospodăria de stat nu ca pe o obligație în plus, ci ca pe un mijloc important pentru realizarea unor lucrări de cea mai bună calitate. Totodată este necesar ca, pe viitor, Comitetul de Stat al Apelor și Trustul Central Gostat să ia toate măsurile necesare pentru antrenarea conducătorilor unităților interesate în ex-

cutarea lucrărilor hidroameliorative la discutarea studiilor tehnice întocmite, la avizarea proiectelor respective.

„O altă cerință pe care o avem față de proiectanți — sublinia în continuare tov. Luca — este să întocmească studii cît mai aprofundate înainte de a da o anumită soluție. Este un lucru absolut necesar, de care, în unele cazuri, e drept puțin la număr, n-au ținut seama. Pentru stația de repompare de la punctul Arămi bunăoară, s-au executat săpături în două rînduri. Ele au fost abandonate. Motivul? Amplasarea stației s-a făcut greșit. Mă întreb: de ce nu s-au întocmit studii tehnice din capul locului, astfel ca de la bun început amplasamentul să fie fixat cu discernămint?”

Este datorită Comitetului de Stat al Apelor să ia toate măsurile necesare pentru ca pe viitor lucrările hidroameliorative să fie proiectate de o asemenea manieră încît să nu mai genereze situații de felul celor arătate. Aceasta este cu atît mai necesar cu cît refacerea lucrărilor necesită fonduri suplimentare și timp prețios”.

Pădurile și stuful

cedează loc ogoarelor

După cum se știe, în bălți, sălcia și stuful ocupă mii și mii de hectare. Impotriva lor a început, de cîțiva ani, o bătălie la fel de îndrîjită ca și cea dată împotriva apelor Dunării. Nu este o treabă ușoară. Aceste lucrări cer muncă nu glumă. În primul rînd trebuie tăiate, fasonate, stivuite și transportate cantități mari de lemn. În al doilea rînd, și aceasta este de altfel partea cea mai grea, trebuie scoase din pămînt și transportate cioatele de sălcii și nivelat terenul în cît tractoarele să poată intra la arat. Pe măsură ce oamenii au cîștigat experiență, iar șantierele au fost dotate cu utilaje grele, speciale pentru defrișări, lucrările au început să se desfășoare în ritm tot mai intens. Anul acesta, pe șantierele din Luca Dunării s-a ajuns la o viteză medie zilnică de 30 hectare defrișate, ceea ce reprezintă cu aproape 20 la sută mai mult față de aceeași perioadă din 1964. Rezultatul? Din planul anual de 8 700 hectare s-a reușit să se defrișeze 5 000 de hectare. Suprafața defrișată peste plan, de la începutul anului, este de 1 295 hectare. Fără îndoială, este un succes însemnat. Dar aceste cifre globale ascund unele minuscule probleme pe care le ridică defrișările. Iată ce spunea în această privință tov. Anghel GHÎRGHÎCEANU, inginer șef al Ocolului silvic Călărași:

„Noi tăiem și exploatăm lemnul de salcie rezultat într-un anumit ritm: C.S.A.-ul, datorită posibilităților pe care le are, precum și nefolosirii, în unele cazuri, cu maximum de randament a utilajelor, execută defrișările în alt ritm. Au fost cazuri cînd defrișatul s-a făcut după o perioadă de timp foarte mare de la terminarea exploatarei masei lemnoase. Și acum, la punctul Șoimu sînt cîteva zeci de hectare de pe care nu s-au scos încă cioatele de sălcii. Această neconcordanță de ritm nu este bună. Noi pierdem creșterile lemnoase, care nu sînt neglijabile, iar agricultura nu cîștigă terenurile respective”.

Asemenea aspecte ni s-au semnalat și în alte locuri. De aceea, am cerut și părerea celor care execută lucrările de defrișare. Care a fost răspunsul: „Terenurile respective nu pot fi date în exploatare ca-n palmă. În pămînt mai rămîn resturi de vegetație lemnoasă. Într-un an-do, de la luarea în cultură, ele vor fi puse la punct” Totuși, faptele arată că acolo unde s-a lucrat cu atenție, cu pricepere și răspundere s-a făcut treabă bună, terenul a putut fi însămîntat în condiții optime. Așadar, nu-i neapărată nevoie să treacă un an-do pentru ca terenul defrișat să fie cultivat în mod corespunzător.

Activitatea care se desfășoară pe șantierele de hidroameliorații din Luca Dunării are o mare însemnătate economică. De ritmul și calitatea lucrărilor depinde ferirea de inundații a unor întinse suprafețe fertile, obținerea unor recolte îmbelșugate. De aceea, se impune folosirea tuturor posibilităților existente pentru introducerea lor în circuitul arabil într-un timp cît mai scurt. Pentru înfăptuirea acestei importante sarcini este necesară utilizarea cu întreaga capacitate a mijloacelor de lucru și îndeosebi o coordonare cît mai bună la nivelul șantierelor, trusturilor gostat și ocoalelor silvice, adoptarea celor mai avantajoase soluții, aplicarea lor în practică cu pricepere și perseverență. Muncitorii, proiectanții și inginerii care participă la executarea diferitelor lucrări pot și trebuie să-și intensifice eforturile creatoare de transformare a Lunzii Dunării într-o zonă cu recolte dintre cele mai mari și constante.

DEZECHILIBRUL DRAMATIC

Dezvoltarea economică — problema majoră pentru trei pătrimi din omenire

NE VORBESC:

SAID HASAN (Pakistan); RAFAEL AGUSTIN GUMUCIO (Chile); R. M. AKWEI (Ghana); Dr. B. R. SEN — director general al F. A. O.

Subdezvoltarea economică a unui Țir de țări — care înglobează trei pătrimi din populația mondială, formind ceea ce presa occidentală s-a obișnuit să numească „a treia lume” — constituie o problemă majoră a vremurilor noastre. Țările pînă nu de mult coloniale și dependente au pornit să construiască o economie proprie, punind în folosul poporului resursele solului și subsolului, care decenii de-a rîndul au înăvuit metropolele. Este un drum anevoios, pe care se află nu puține obstacole, cu atât mai greu de învins cu cît colonialismul și neocolonialismul pun în bătăle cele mai rafinate mijloace spre a-și menține și perpetua poziții și privilegii.

Diversificate, țările în curs de dezvoltare nu pot intra într-o unică schemă simplificatoare. Diferențe de caracteristici proprii, de intensitate, de soluții de ansamblu. Care sînt problemele principale ce frămîntă „a treia lume”? Cum pot fi soluționate? Este ceea ce, în parte, a reieșit din discuțiile avute aci, la Geneva, cu un număr de personalități dintre cele mai competente cu prilejul sesiunii Consiliului Economic și Social al O.N.U.

Scenă cotidiană din „geografia foamei”

— „Decenul dezvoltării”, proclamat de O.N.U., a început în anul 1960. El și-a propus creșterea cu cel puțin 5 la sută a venitului național în țările în curs de dezvoltare. Cum apreciați, la încheierea primei jumătăți a deceniului, rezultatele obținute pînd acum?

me ceea ce trebuia să fie un dialog, o voce coordonată a colaborării dintre țările în curs de dezvoltare și țările industrializate are mai mult caracterul unui monolog, factorii de incertitudine politică, economică și tehnică nu vor putea fi înlăturați.

R. M. AKWEI, ambasador extraordinar și plenipotențiar, reprezentantul permanent al Ghanei pe lângă Oficiul european O.N.U.: — Aproape toate țările în curs de dezvoltare au inițiat planuri naționale de dezvoltare economică și socială. Aceasta demonstrează voința lor de a-și soluționa propriile probleme. Dar între dorință și realitate este un decalaj prea mare, după cum decalajul dintre venit și cap de locuitor al țărilor noastre și cel al țărilor industrializate este de 1 la 14. O asemenea prăpastie este greu de astupat, cu mijloacele de care dispunem.

— Care sînt determinantele principale ale acestui regres?

DR. B. R. SEN, directorul general al Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.): — Mă voi referi la un factor — contradicția dintre stagnarea agriculturii și creșterea demografică. Să luăm, de pildă, America Latină, cu o densitate a populației mai mică decît în alte regiuni de pe glob, dar în care creșterea demografică este deosebit de accelerată. Statisticile arată că în această regiune producția pe cap de locuitor este inferioară chiar celei din urmă țări industrializate cu 25 de ani. Așadar, trebuie depășit punctul mort al dinamicii producției agricole actuale, care agravează întreg procesul dezvoltării economice.

Ajutorul alimentar nu poate fi considerat o soluție permanentă, întrucît el nu poate tine pasul creșterii populației. Țările în curs de dezvoltare au nevoie de o economie echilibrată,

bazată pe un mai înalt grad de industrializare. Pe de altă parte, industrializarea nu este de conceput fără o creștere paralelă a agriculturii.

Industrializarea necesitate vitală

R. A. GUMUCIO: — Cîtă vreme subsistă dificultățile din sectorul industrial va fi greu să sperăm că în a doua jumătate a Deceniului se va putea recupera rămînerea în urmă din prima jumătate. Dar între industrie și agricultură este o strînsă interdependență.

Și această recoltă de cacao va depinde de fluctuațiile prețurilor mondiale

și lua exemplul țării mele. În Chile, din 1940 pînă acum, nivelul mediu de creștere a economiei a fost de 3,7 la sută anual. Creșterea producției pe cap de locuitor a fost în medie de 1,5

rate dezvoltate. Acestea controlează, de asemenea, 94 la sută din transporturile navale. Partea țărilor în curs de dezvoltare este de numai 4 la sută, în ce privește exportul de produse finite. O asemenea situație încheiată arată prin ea însăși dimensiunile problemelor în ce privește dezvoltarea economică „lumii a treia”.

R. A. GUMUCIO: — Anul trecut, exporturile Statelor Unite au marcat un spor de 16 la sută în raport cu anul 1963; exporturile țărilor Pieței comune au sporit cu 12 la sută, iar ale țărilor A.E.L.S. cu 8 la sută. Dimpotrivă, participarea continentului latino-american la exportul mondial, care era în 1958 de 8 la sută și în 1960—1963 de 7 la sută, a scăzut la 6 la sută. Dacă America Latină ar fi putut menține procentul de 8 la sută, valoarea exporturilor sale ar fi crescut, în perioada 1959—1964, cu 15 la sută.

Încetinirea ritmului de creștere a exportului țărilor în curs de dezvoltare este provocată în primul rînd de politica de prețuri impusă de țările industrializate și care, alături de regimul tarifelor, ridică un zid în calea produselor noastre.

— Cum apreciați mișcarea capitalurilor din țările dezvoltate spre țările în curs de dezvoltare și ce efecte are ajutorul bilateral sau multilateral?

R. M. AKWEI: — În condițiile cînd populația țărilor în curs de dezvoltare crește neîntrerupt, alimentația constituie o problemă primordială. Statisticile indică o creștere anuală de aproximativ 3 la sută, cîtă vreme ar fi necesară sporirea producției agricole cu cel puțin 4—4,5 la sută pe an.

Pentru a preveni primele din creșterii numărului de someri și flămînzii sînt necesare aplicarea pe scară largă a tehnicii moderne în agricultură, crearea de ferme agricole de stat, mai ales în țările cu vaste întinderi de pămînt virgine, lărgirea campaniei mondiale de luptă împotriva foamei.

— Se vorbește mult despre dependența țărilor în curs de dezvoltare de comerțul internațional al produselor de bază. În același timp, apare clar că situația s-a deteriorat, în anii din urmă. Care sînt factorii instabilității (sau ai dezechilibrului) schimburilor comerciale și ce consecințe decurg din această evoluție?

DR. B. R. SEN: — Cu peste un an în urmă, Conferința pentru comerț și dezvoltare a dezbatut această problemă. De atunci lucrurile au continuat să se agraveze. În 1964 s-a înregistrat o scădere cu 12 la sută a prețurilor de export la alimente și produsele nealimentare provenind îndeosebi din țările în curs de dezvoltare. Aceasta a provocat o scădere relativă a valorii exporturilor lor. Este drept, s-au realizat unele progrese, ca de pildă în tratativele cu privire la prețurile cafelei sau zahărului. Dar problema accesului produselor țărilor în curs de dezvoltare pe piața țărilor dezvoltate rămîne o problemă permanentă actuală. Creșterea încasărilor pe seama exporturilor ar constitui un sprijin pentru industrializarea lor. Sînt necesare, pentru aceasta, reducerea barierelor vamale ale țărilor industrializate și eforturi sporite pentru planificarea industrială în țările în curs de dezvoltare.

Vitregia foarfecii prețurilor

SAID HASAN: — 66 la sută din comerțul internațional este efectuat de țări

Țările dezvoltate s-au angajat să pună la dispoziția țărilor în curs de dezvoltare 1 la sută din venitul lor global. Aceasta nu ar însemna mult pentru cele dintîi, dar ar fi constituit un sprijin pentru cele din urmă. Dar nu s-a trecut încă la concretizarea acestui angajament. În plus, măsurile recomandate pentru stimularea afloxului de capitaluri spre țările în curs de dezvoltare — fără condiții politice — au fost privite cu ostilitate în anumite țări occidentale.

O însemnătate deosebită pentru rezolvarea problemelor subdezvoltării ar avea folosirea în acest scop a resurselor ce s-ar elibera prin reducerea înarmărilor. La începutul Deceniului dezvoltării, s-a apreciat că cheltuielile consacrate înarmărilor erau aproape egale cu totalul veniturilor naționale ale țărilor în curs de dezvoltare. Rezoluția nr. 724 a Adunării Generale a O.N.U. a legat obiectivele Deceniului de problema dezarmării. Reducerea cu 10—15 la sută a cheltuielilor militare mondiale ar îngădui economisirea unei sume de cel puțin 15—20 miliarde dolari pe an. Dacă numai 20 la sută din această sumă ar fi destinată țărilor în curs de dezvoltare, ajutorul furnizat ar rodi în agricultură, în industrie și în sistemul lor de învățămînt.

Dar în perioada care a trecut de la începutul Deceniului dezvoltării, cheltuielile pentru înarmare nu numai că n-au scăzut, ci au sporit. Recent, Organizația Tratatului Atlanticului de Nord a votat un credit de 280 milioane dolari pentru un proiect de echipare electronică destinată amelorării sistemului său antiaerian.

Dacă numai 1 la sută...

R. M. AKWEI: — Necesitatea intensificării curentului de capitaluri spre țările în curs de dezvoltare este evidentă. Ajutorul tehnic, creditele, împrumuturile trebuie furnizate însă în condiții acceptabile sau mai exact fără condiții politice. Pentru situația actuală este caracteristică că datoria externă a țărilor în curs de dezvoltare care reprezintă, în 1965, 8 la sută din ajutorul și împrumuturile primite, în 1964 a făcut un salt pînă la 30 la sută. Dacă ritmul se menține, peste 10 ani datoria externă va fi de ordinul a 90 la sută. Aceasta face să se adinească prăpastia între debitori și creditori, între țările sărace și cele privilegiate.

Printr-o creație care are semnificație ale mitologiei grecești se află și o legendă dedicată celor mai vechi preocupări asupra problemei zborului artificial. Este vorba de mitul meșterului Dedal și al fiului său Icar.

Despre Dedal circulau în antichitate multe versiuni, toate avînd ca noștă comună talentul său multilateral în domeniul artelor. El era socotit ca înțeleptul sculptor, al picturii, al arhitecturii. Lucrările lui sînt cîteodată descrise, în izvoarele vechi, cu un realism alif de surprinzător, verificat prin studiile moderne despre începuturile artei grecești, înțel unii cercetători sînt înclinați să-l privească nu numai ca pe un erou mitologic, presupunînd că ar fi un personal istoric de prin sec. VII î.e.n., cîruia posteritatea i-ar fi adăugat o aureolă legendară.

Dintre diversele variante ale legendei lui Dedal, cea atică, greșit înțelesă de Atenei în dezvoltarea ulterioară a civilizației elenice, a sfîrșit prin a deveni clasică. După această variantă, Dedal era un mare artist din Atena epocilor eroice, făcînd parte din neamul regesc al Erechiziilor. Fiind învinuit de un omor, espura căruia nu e locul să sîmrim aici, și căuștînd să scape de condamnarea cu care era amenințat, izbucni să fugă în Creta pe o corabie. Acolo fu bine primit de faimosul rege Minos, care îl puse să-l construiască Labirintul, un palat cu nenumărate camere și cu intrări întortocheate, care nu reprezintă chiar o pură ficțiune. În principalele orase minoice din Creta săpăturile arheologice au dus la descoperirea unor palate în adevăr foarte complicate. Pînă azi întrebunîm termenii „labirint” și „dedal” pentru a numi orice lucru încurcat și învîlmășit.

Sub pretexte felurite, dar de fapt pentru că Minos voia să monopolizeze mîstrea arhitecturii, Dedal fu închis în Labirint, dimpreună cu nevîrstnicul său fiu, Icar, pentru a lucra numai acolo. Acum vine episodul cel mai dramatic și mai semnificativ al mitului, fixat în literatură prin versiunile lui Ovidiu, ilustrat poet roman din vremea Impăratului

August, care, atunci cînd scria despre surghiunul legendar al lui Dedal, încă nu bănuia că propria sa soartă avea să fie pectululă printr-un exil real, năprasnic și nedrept, pe care avea să-l îndure pe țărmul Dobrogei, la Tomis (Constanța). Continuăm povestea lui Dedal după celebrele „Metamorfoze”, capodopera oaspeului roman de altădată al literaturii noastre de azi.

Să-l de aspra supraveghere a lui Minos și cuprins de dorul patriei, Dedal se hotărîdea cum să fugă din Creta. Dar nici o speranță nu i se ivea. Invidia păsărilor, care puteau să se ducă undeva vouiu, făcî să se pese nici de valurile apelor, nici de piedicile uscatului. Pe aer nici un tiran nu era sîpîn. Dacă ar născoci un mijloc prin care să folosească și el căile nevăzute ale acestui element? Erau singurele care îl mai puteau scoate spre lumea largă.

O dată încolțit în mintea lui acest gînd, îl trece la fapte și „...” se apucă / De neștute lucrări, la leag nouă supune natura. / Pene așază la rînd, începînd cu cea care-l mai mică; / E fiecare urmată de o altă mai scurtă, de parcă / Trepte spre vîrf se ridică [...]. / Leagă-apoi partea de jos a penelor aspa ce cealaltă / Parcă din mijloc cu în, / Leagă o ușoară boltire. / După ce astfel le-a prins, spre a le face asmeni cu păsări / Adevărate.

În timp ce tatăl mucea cu încordare la născocirea ce trebuia să-l redea liberalea, copilul Icar, care se afla lângă el, se tot juca neștiutor de cele ce se pregăteau. Dar tatăl și Dedal a izbutit să-și termine treaba: „[...] Cînd totuși fu gata, cu grijă / Meșterul își cumpănă pe-aminodouă arpele trupul / Și, legîndu-se-n aer, mișcă pînă-departea-a-lui stralucit.” Greul era acum să-l învețe pe copil cum să poarte arpele și cum să zboare peste mare: „[...] Icar-e-l stăea el, în zboru-ll, / Drumul de mijloc să-l iji, e sfatul ce-ll dau. Dacă-n cale / Prea jos coborî, îl va fi-ngrunată de valuri arpa; / Iar de urca-vel prea sus, îi s-o arde de focul din soare. / Zboară-ntre-acestea aminodouă [...] / [...] tu-dreapă-lă-lău mers după mine.” „Dedal o dată cu-acestea-l învață și-a zborului artă / Și, pe-al lui umeri pălăpîn, el primește arpele nouă. / Se amețită de lacrimi obrazul bătrînului într-acestea, / Pe cînd lucra și-ll da sfat; pînă-în-țel și-ll tremurată. / Fiulul dă sărutări ce n-avea de-acum să-l mai dele.”

Cînd prinse momentul prielnic, ieși cu Icar din atelierul său în curte și zborul lor începu: „Într-o bătaie de-aripi se ridică și zboară-năntre. / Pentru tovarăș cu teamă, ca pasărea care-și aduse / Din înălțatul ei cuib, prin aer, gingașele-odrasle. / Li tot îndeamnă a-l urma [...] / Și, tot mișcînd pe-ale sale, l-arpele fiului călă. / De jos îi priveau uimiți pescarii de pe ape, păstori și plugarii de pe țărmuri și li luau drept arătări ale zeilor. / Ajunseseră deparie peste marea Egea: se vedeau de sus insulele Samos și Calymna, iar Paros și Delos fuseseră lăstate în urmă, cînd: [...] prinzînd gust de zburat și-mbătut de-ndrăzneală, copilul / Își părăsi călăza; al cerului farmec trîgîndu-l, / Își croi cale mai sus. Dar aproape de soarele lute, / Înmișma-țu lui cerul, care lipsea a-lui pene, / Prinsu pe dat-și se moale, cîrînd se topise cu totul. / El acum bate din brațele-l goale; lipsit de-a lui arpi, / Visele sale-n văzduh, n-are cum să plutească pe aer. / Oura lui „Tată!” striga: o-nghit al-băstruile unde.” [...] / Cere de-acum nu mai e, se tot duce strălîndu-l; / Icar / Unde est-ll Spune-mi, Icar-e-ll, / Tot mai striga el „Icar-e-ll, / Zor! Însă pene pe valuri; Aria-ll încluse blăstemînd, în morînt li încluse îl trupul / Fiului; gli prină după cel îngropat o numire” (este insula „Icaria”, azi Nikaria, de lângă Samos).

Continuarea legendei lui Dedal se găsește, în diferite versiuni, la alți autori antici. După Sofocle, eroul ar fi ajuns în Sicilia, la Camicos, unde, primul de regele local Cocalos, a sculptat pentru acesta multe opere de valoare. Însă, după Virgiliu, el ar fi zburat mai departe, pînă pe coastele lirenice ale Italiei, la Cume, unde și-a deparat arpele măiestrite, închinîndu-le zeului Apollon Phoebus, zeul soarelui. Ar fi vrut să sculpeze acolo și o imagine reprezentînd prăbușirea lui Icar, dar n-a mai putut, fiind sfîșiat de durere: „De două ori a-nercerit să sapa în aur cădere, / De două ori li cîzură pînă-în-țel mîni”.

Mitul zborului lui Dedal și al fiului său simbolizează cea dinlăunț încercare de a imagina diferențial posibilitățile omului de a ucera aerul. Ideea aripilor ucera aerului și toluși mari, compacte și rezistente, este aceeași de la cere știința veacului nostru va porni spre a rezolve, în proporții afte de umiltoare, o problemă pusă mai înfi de mintea istentă a legendarului Dedal. Proclamînd destoinicia omului de a-și desprinde de la pămîntul greoiul trup pentru a-l avînta în văzduh, mitul o prezintă și învitatele jerife pe care această învitate nesăle le va cere. Icar este primul martir al aviației.

Profunda înțelegerea a poporului elen a mai cristalizat în mitul lui Dedal încă un gînd simbolic: cel mai vechi inventator al unui dispozitiv de zburat a fost și un mare artist, căci și înălțarea trupului spre cer și înălțarea spiritului spre frumos izvorăsc din aceeași nobilă năzuință a omului de a depăși îngrădirile impuse de natură.

2. Aripile

îndrăznețului ICAR

Prof. Radu VULPE
Doctor în Științe
istorice

August, care, atunci cînd scria despre surghiunul legendar al lui Dedal, încă nu bănuia că propria sa soartă avea să fie pectululă printr-un exil real, năprasnic și nedrept, pe care avea să-l îndure pe țărmul Dobrogei, la Tomis (Constanța). Continuăm povestea lui Dedal după celebrele „Metamorfoze”, capodopera oaspeului roman de altădată al literaturii noastre de azi.

Să-l de aspra supraveghere a lui Minos și cuprins de dorul patriei, Dedal se hotărîdea cum să fugă din Creta. Dar nici o speranță nu i se ivea. Invidia păsărilor, care puteau să se ducă undeva vouiu, făcî să se pese nici de valurile apelor, nici de piedicile uscatului. Pe aer nici un tiran nu era sîpîn. Dacă ar născoci un mijloc prin care să folosească și el căile nevăzute ale acestui element? Erau singurele care îl mai puteau scoate spre lumea largă.

O dată încolțit în mintea lui acest gînd, îl trece la fapte și „...” se apucă / De neștute lucrări, la leag nouă supune natura. / Pene așază la rînd, începînd cu cea care-l mai mică; / E fiecare urmată de o altă mai scurtă, de parcă / Trepte spre vîrf se ridică [...]. / Leagă-apoi partea de jos a penelor aspa ce cealaltă / Parcă din mijloc cu în, / Leagă o ușoară boltire. / După ce astfel le-a prins, spre a le face asmeni cu păsări / Adevărate.

În timp ce tatăl mucea cu încordare la născocirea ce trebuia să-l redea liberalea, copilul Icar, care se afla lângă el, se tot juca neștiutor de cele ce se pregăteau. Dar tatăl și Dedal a izbutit să-și termine treaba: „[...] Cînd totuși fu gata, cu grijă / Meșterul își cumpănă pe-aminodouă arpele trupul / Și, legîndu-se-n aer, mișcă pînă-departea-a-lui stralucit.” Greul era acum să-l învețe pe copil cum să poarte arpele și cum să zboare peste mare: „[...] Icar-e-l stăea el, în zboru-ll, / Drumul de mijloc să-l iji, e sfatul ce-ll dau. Dacă-n cale / Prea jos coborî, îl va fi-ngrunată de valuri arpa; / Iar de urca-vel prea sus, îi s-o arde de focul din soare. / Zboară-ntre-acestea aminodouă [...] / [...] tu-dreapă-lă-lău mers după mine.” „Dedal o dată cu-acestea-l învață și-a zborului artă / Și, pe-al lui umeri pălăpîn, el primește arpele nouă. / Se amețită de lacrimi obrazul bătrînului într-acestea, / Pe cînd lucra și-ll da sfat; pînă-în-țel și-ll tremurată. / Fiulul dă sărutări ce n-avea de-acum să-l mai dele.”

Cînd prinse momentul prielnic, ieși cu Icar din atelierul său în curte și zborul lor începu: „Într-o bătaie de-aripi se ridică și zboară-năntre. / Pentru tovarăș cu teamă, ca pasărea care-și aduse / Din înălțatul ei cuib, prin aer, gingașele-odrasle. / Li tot îndeamnă a-l urma [...] / Și, tot mișcînd pe-ale sale, l-arpele fiului călă. / De jos îi priveau uimiți pescarii de pe ape, păstori și plugarii de pe țărmuri și li luau drept arătări ale zeilor. / Ajunseseră deparie peste marea Egea: se vedeau de sus insulele Samos și Calymna, iar Paros și Delos fuseseră lăstate în urmă, cînd: [...] prinzînd gust de zburat și-mbătut de-ndrăzneală, copilul / Își părăsi călăza; al cerului farmec trîgîndu-l, / Își croi cale mai sus. Dar aproape de soarele lute, / Înmișma-țu lui cerul, care lipsea a-lui pene, / Prinsu pe dat-și se moale, cîrînd se topise cu totul. / El acum bate din brațele-l goale; lipsit de-a lui arpi, / Visele sale-n văzduh, n-are cum să plutească pe aer. / Oura lui „Tată!” striga: o-nghit al-băstruile unde.” [...] / Cere de-acum nu mai e, se tot duce strălîndu-l; / Icar / Unde est-ll Spune-mi, Icar-e-ll, / Tot mai striga el „Icar-e-ll, / Zor! Însă pene pe valuri; Aria-ll încluse blăstemînd, în morînt li încluse îl trupul / Fiului; gli prină după cel îngropat o numire” (este insula „Icaria”, azi Nikaria, de lângă Samos).

Continuarea legendei lui Dedal se găsește, în diferite versiuni, la alți autori antici. După Sofocle, eroul ar fi ajuns în Sicilia, la Camicos, unde, primul de regele local Cocalos, a sculptat pentru acesta multe opere de valoare. Însă, după Virgiliu, el ar fi zburat mai departe, pînă pe coastele lirenice ale Italiei, la Cume, unde și-a deparat arpele măiestrite, închinîndu-le zeului Apollon Phoebus, zeul soarelui. Ar fi vrut să sculpeze acolo și o imagine reprezentînd prăbușirea lui Icar, dar n-a mai putut, fiind sfîșiat de durere: „De două ori a-nercerit să sapa în aur cădere, / De două ori li cîzură pînă-în-țel mîni”.

Mitul zborului lui Dedal și al fiului său simbolizează cea dinlăunț încercare de a imagina diferențial posibilitățile omului de a ucera aerul. Ideea aripilor ucera aerului și toluși mari, compacte și rezistente, este aceeași de la cere știința veacului nostru va porni spre a rezolve, în proporții afte de umiltoare, o problemă pusă mai înfi de mintea istentă a legendarului Dedal. Proclamînd destoinicia omului de a-și desprinde de la pămîntul greoiul trup pentru a-l avînta în văzduh, mitul o prezintă și învitatele jerife pe care această învitate nesăle le va cere. Icar este primul martir al aviației.

Profunda înțelegerea a poporului elen a mai cristalizat în mitul lui Dedal încă un gînd simbolic: cel mai vechi inventator al unui dispozitiv de zburat a fost și un mare artist, căci și înălțarea trupului spre cer și înălțarea spiritului spre frumos izvorăsc din aceeași nobilă năzuință a omului de a depăși îngrădirile impuse de natură.

MICĂ ENCICLOPEDI

- Locuitorii peninsulei Malacca folosec o originală „orșă eoliană” alcătuită dintr-o serie de fluier dispuse într-un anumit fel pe copaci. Cînd alie vîntul, fluieretele scot sunete melodioase.
- Recordul de „foame absolută” îl deține în lumea animalelor gârșele. El poate trăi doi ani fără să mănînce nimic, în timp ce calul nu poate suporta un „post” mai lung de 20 de zile, iepurele de casă — 12 zile, soarelele — 2 zile, iar păsările — nici o zi.
- Lacrimile pot înșela pe profani, dar nu și pe chimiști! Aceștia pot deosebi prin analiza compoziției lor dacă au fost produse de o emoție sinceră sau au fost vărsate „la comandă”, căci lacrimile produse de Irg, ceapă, gaze lacrimogene se deosebesc din punct de vedere chimic de cele „naturale”.
- Transpirația omului și a animalelor este o nimică toată în comparație cu cea a plantelor. În perioada de vegetație o stăgură plantă de porumb poate transpira 180—200 litri de apă, o plantă de floarea-soarelui pînă la 650 litri de apă, iar un măr pierde prin transpirație într-un an pînă la 3 500 litri de apă.
- Căjiile nucleor de cocos sînt de-o rezistență neobișnuită. Săptămîni întregi ele pot pluti pe valurile mării, suportînd orice furtună, care ar distruge cale mai moderne nave, și, totuși, cînd ajung pe uscat încolțesc nevădmate, dînd naștere la palmieri noi.

Vulturul acesta din Filipine, care se hrănește cu maimuțe, atrage atenția prin înălțarea lui grotescă

Ploaia poate înlocui, ceasul. Locuitorii orașului Para (Brazilia) se orientează foarte precis după orarul ploilor. Aceasta cad de cîteva ori pe zi, ceea ce este interesant, exact la aceeași oră. Astfel, locuitorii din Para își dau înfîntare în mod obișnuit nu la 9 dimineața sau la 3 după masă, ci „după prima ploaie de dimineață” sau „înainte de a doua ploaie de după masă”.

Primele pansamente chirurgicale s-au practicat în evul mediu de către italia-

Incălțările englezi, folosind asemenea arpicare din mase plastice, izbutesc să-și mătească mult viteza

Dedal și Icar. Basorelief din sec. II î.e.n.

TELEGRAMĂ

Tovarășului CHIVU STOICA, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România
Tovarășului ION GHEORGHE MAURER, Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Dragi tovarăși, Cu prilejul reagerii dv. în funcția de Președinte al Consiliului de Stat și respectiv în funcția de Președinte al Consiliului de Miniștri a Republicii Socialiste România...

Dorim sincer să obținem numeroase noi succese în îndeplinirea nobililor dv. funcții Dorim ca poporul român, sub conducerea Partidului Comunist Român și sub conducerea dv., să înregistreze noi realizări și mai strălucite în îndeplinirea planului de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1966-1970...

Exprimăm urări pentru consolidarea și dezvoltarea continuă a prieteniei și cooperării fraterne între țările noastre. Vă rugăm să primiți cele mai bune urări de sănătate.

HO SI MIN Presedintele Republicii Democratice Vietnam
TRUONG CHINH Presedintele Comitetului Permanent al Adunării Naționale a Republicii Democratice Vietnam

FAN VAN DONG Primul Ministru al Guvernului Republicii Democratice Vietnam

Cronica zilei

VIZITELE DELEGAȚIEI ASOCIAȚIEI DE PRIETENIE SOVIETO-ROMÂNE

Delegația Asociației de prietenie sovieto-române condusă de S. D. Orlov, secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S. Ruse, care se află în țara noastră la invitația Consiliului General A.R.L.U.S. a vizitat în aceste zile noi cartiere de locuințe, instituții social-culturale, întreprinderi din București și din diferite centre industriale ale țării...

Luni seara, Consiliul General A.R.L.U.S. a oferit în cinstea oaspetilor o masă tovarășească la restaurantul „Pescăruș”. Au participat Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Gheorghe Pele, adjunct al ministrului afacerilor externe, Marin Florea Ionescu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, Constantin Prisnea, vicepreședinte al Comitetului de radio-difuziune și televiziune. A luat parte I. K. Jegalin, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

COCTEIL OFERIT DE AMBASADORUL UNIUNII SOVIETICE

Ambasadorul Uniunii Sovietice, I. K. Jegalin, a oferit luni seara un cocteil în cinstea delegației Comitetului femeilor sovietice condusă de Olga Cecețkina, vicepreședinta acestui comitet, care se află în țara noastră la invitația Consiliului național al femeilor din Republica Socialistă România. Au participat Mia Groza și Zoe Rigani, vicepreședinte ale Comitetului național al femeilor, Maria Ciocan, secretară, membre ale Comitetului executiv al C.N.F., activiste.

Luni seara atașatul militar, naval și al aerului al Turciei la București, col. Suat İhan, a oferit o recepție cu prilejul Zilei forțelor armate ale Turciei, la sediul ambasadei. Au participat generali și ofițeri superiori, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe. Au luat parte șefii misiunilor diplomatice acreditate în Republica Socialistă România, atașati militari și alți membri ai corpului diplomatic.

PLECAREA UNEI DELEGAȚII A STATULUI POPULAR AL CAPITALEI LA COPENHAGA

În cadrul schimburilor de vizite între municipalitățile orașelor, o delegație a Statului popular al Capitalei, condusă de Ion Cosma, președintele Comitetului executiv, a plecat luni dimineață spre Copenhaga. În continuare, Ion Cosma va face o vizită în Anglia, ca invitat al municipalității orașului Edinburgh.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de membri ai Comitetului executiv al Statului popular al Capitalei, de reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe și Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea. Au fost prezenți însărcinatul cu afaceri ad-interim al Danemarcei la București, Viggo Christensen, precum și membri ai ambasadei Marii Britanii la București.

În cursul aceleiași zile, delegația a sosit la Copenhaga, unde a fost întâmpinată de Henry Stjernquist, președintele Consiliului municipal, Urban Hansen, primarul general al orașului Copenhaga, și reprezentanți ai organelor locale. Au fost de față, de asemenea, C. Băbeanu, însărcinat cu afaceri ad-interim al României la Copenhaga, și membri ai ambasadei. (Agerpres)

VEȘTI DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Combinat pentru prelucrarea cuprului

În partea de sud a Gruziei, la Tamarisk a fost deschis un nou zăcămint de cupru. Pe baza zăcămintelor descoperite în această regiune, la 60 km sud de Tbilisi se construiește cel mai mare combinat de înobilare din Transcaucazia și un nou oras — Madneul — cu 25.000 de locuitori. Combinatul nu va avea cuptoare de topire, deoarece cuprul și polimetalele vor fi extrase direct din minele prin metoda auto-clavelor.

Pod de 3 km peste Volga

Se apropie de sfârșit construcția podului care va uni orașele Saratov și Ennsel, situate față în față pe malurile Volgăi. Noul pod, care va fi unul dintre cele mai mari din Europa, va avea o lungime de 3 km, iar partea sa carosabilă va fi lată de 12 m. În construcția lui a fost folosit, pentru prima oară în U.R.S.S., sistemul deschiderilor filetate pre-tensionate. Fiecare bloc celular al deschiderii podului are o lungime de 116 m și cântărește 2.500 tone.

În ținuturi altădată sălbatice

Înainte de Marea Revoluției Socialiste din Octombrie, până și o lampă cu petrol era o raritate în R.S.S.A. Moldovină. Astăzi numai uzina din Saransk dă mai mult de jumătate din producția de lampi fluorescente a Uniunii Sovietice. Uzina „Electroredresor” din republică produce redresoare de curent pentru locomotive electrice și cuploarele electrice din metalurgia neferoasă. Uzina „Elektroavtomatika” din Ioskar-Ola, capitala R.S.S.A. Marii, produce dispozitive pentru controlul, înregistrarea și reglementarea proceselor termice la centralele electrice, în industria chimică și metalurgică. Alte uzine din republică produc cabluri pentru linii de înaltă tensiune, piese pentru aparate de radio, televizoare, telefoane și instrumente complicate. Cu câțiva ani în urmă în capitala Ciuvașiei s-a deschis o filială a Institutului energetic de la Moscova la care învață 3.500 de studenți.

Centru electronic de calcul

În prezent la Leningrad se organizează un centru de mașini electronice de calcul care va „dirija” activitatea a 60 de combinat și trusturi de construcții din oraș. La acest centru vor fi stabilite soluții optime pentru planificarea și conducerea activității de construcții din Leningrad, unde se construiesc anual 40-45.000 de apartamente și numeroase edificii social-culturale.

Comunicat comun R.P.D. Coreeană — Congo Brazzaville

PHENIAN 30 (Agerpres). — Agenția Centrală Telegrafică Coreeană a dat publicității textul comunicatului comun al guvernelor R.P.D. Coreeană și Republicii Congo-Brazzaville, cu privire la vizita făcută în R.P.D. Coreeană de Masaemba Debat, președintele Republicii Congo-Brazzaville, secretarul general al Mișcării naționale revoluționare. Cele două părți își exprimă sprijinul față de lupta poporului vietnamez împotriva agresiunii americane, pentru rezolvarea problemei vietnameze în conformitate cu prevederile acordurilor de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam. Ele își exprimă, de ase-

Într-una din secțiile intrate recent în funcțiune la uzina „Elektropribor” din Ioskar-Ola

200 000 călători pe zi

Lungimea liniilor aeriene din U.R.S.S. a crescut de la 420 km în 1923 la 500.000 km în prezent. Sînt zile cînd avioanele transportă pînă la 200.000 călători, tot atît cît au fost transportați în tot cursul anului 1937. Viteza tehnică a avioanelor moderne sovietice se ridică la 650-900 km pe oră.

Dezbatere internațională la Oslo

OSLO 30 (Agerpres). — Dumini-că s-au deschis la Oslo lucrările unei conferințe internaționale consacrate aspectelor economice ale dezarmării generale. La conferință participă oameni de știință din numeroase țări și reprezentanți ai O.N.U. Lucrările au fost deschise de Halvard Lange, ministrul afacerilor externe al Norvegiei. Participanții la conferință studiază diferitele forme pe care le va putea lua colaborarea între Est și Vest, îndeosebi în domeniul cercetării științifice și al producției industriale.

Congresul internațional jubiliar al Apimondiei

Participanții la cel de-al XX-lea Congres internațional jubiliar al Apimondiei au făcut duminică o excursie pe Valea Prahovei. Ei au vizitat obiective de interes apicol, stațiuni climatice și locuri istorice.

După-amiază referatele și discuțiile participanților au abordat probleme de economie apicolă. S-a relevat ca o cerință actuală, ridicarea rentabilității apiculturii prin folosirea de metode avansate și utilaje moderne.

În aceeași zi au continuat comunicările privind folosirea produselor apicole în terapeutică, concursurile organizate cu prilejul congresului și întâlnirile între asociații de apicultură și apicultori practicieni din diferite țări. (Agerpres)

Consfătuirea literară a studenților

Lucrările Consfătuirii literare a studenților, ce se desfășoară la Sinaia, sînt urmărite cu interes deosebit de cel aproape 200 de studenți, membri ai ceneacurilor literare din centrele universitare ale țării. În primele două zile participării au dezbătut referatul Comitetului Central al U.T.C. privind probleme ale activității ceneacurilor literare studențești și a tinerelor talente, experiența bună acumulată și mijloacele prin care a-

ceste ceneacuri s-au făcut cunoscute și se bucură de prestigiu în viața universitară. Cel prezenți au participat la un recital de versuri, prezentat de un grup de actori ai teatrelor din București și intitulat „Dragostea de patrie, lupta poporului român pentru libertate și independență, oglindite în poezia românească”. Lucrările consfătuirii continuă. Ele se desfășoară pe secții de proză și poezie, iar în cadrul concursului studenții prezintă lucrări proprii. (Agerpres)

Lucrările de electrificare a liniei ferate Cimpina-Predeal

Lucrările de electrificare și centralizare electrodinamică a liniei duble Cimpina-Predeal prevăzută a fi dată în exploatare la sfârșitul acestui an sînt pe terminat. A fost încheiată acțiunea de sistematizare a stațiilor de pe întregul parcurs, s-au montat tipuri de sine care să permită mărirea vitezei de circulație de la 95 km pe oră în prezent la 140 km pe oră și transportarea de trenuri cu tonaj sporit. Au fost plantați stâlpii electrici și s-au întins cablurile pe toată distanța. Specialiștii montează ultimele contacte la instalația de conducere centralizată a circulației de la Valea Largă, cu ajutorul căreia vor fi dirijate de la distanță circulația trenurilor și manevrele din stații. (Agerpres)

Lucrător în comerțul socialist (I)

(Urmare din pag. 1-a)

Sînt unele categorii de mărfuri care nu pot fi vindute — și nici nu trebuie vindute — decît cu o apreciabilă cantitate de simpatie, politețe și răbdare. Atitudinea absentă, blazată, de om plictisit n-are nimic comun cu ceea ce trebuie să caracterizeze atitudinea unui lucrător din comerțul nostru socialist.

Acolo unde colectivul îi sînt scumpe prestigiul și numele unității, abaterile de acest fel nu sînt îngăduite sub nici o formă. Printre cumpărătorii care stăteau la rînd să cumpere fructe de la magazinul specializat din bd. Tomis nr. 68 — Constanța se afla și un cunoscut al unuia dintre vizitatori. Nesocotindu-l pe ceilalți, acesta a început să aleagă fructele cele mai frumoase, încercînd să-l servească peste rînd. La neîntîlnirea cumpărătorilor, tov. Maria Drăgoi a replicat: „Nu vă privește pe dumneavoastră, ci pe mine”.

Colectivul unității respective n-a rămas indiferent. Imediat după orele de producție a fost organizată o ședință-fulger, în care a fost pus în discuție gestul probabil al Mariei Drăgoi. Drept rezultat, timp de mai multe luni, în condica de sugestii și reclamații n-au fost scrise decît laude de asemenea gen: „Nespus de frumos serviciu personal al acestui magazin” sau „Am dori ca în toate unitățile comerciale vizitatoarii să aibă înținuța demnă, binevoitoare și amabilă cu care își întîmpină și servesc clienții lucrătorii de aici”.

— În fata comunistilor de la magazinul „Victoria” din Capitală, nu spune tov. GEORGETA PANĂ, secretara organizației de partid, stau două probleme principale: îmbunătățirea deservirii și creșterea gradului de competență a cadrelor Biroul organizației de partid a analizat într-o ședință care sînt cauzele deservirii necorespunzătoare la unele raioane. S-a luat măsura ca oamenii cel mai slab pregătiți să lucreze cu comenzi activizată față de cumpărătorii, să lucreze pe lângă cei care constituie exemplul în meserie. Problema bunet deservirii a fost dezbătută de asemenea în grupurile studențiale și în adunările generale ale organizației de tineret. Raioanele au început să se vadă. Reclamațiile au scăzut simțitor, iar conciliile cuprînd, în special, sugestii.

Călușindu-se după indicațiile conducerii partidului de a se asigura pretutindeni o deservire corespunzătoare, plină de atenție față de cumpărătorii, de a se înălțura lipsurile care se mai manifestă, organele și organizațiile de partid sînt datoare să desfășoare o temeinică muncă de educație. Aceasta este menită să ridice nivelul de conștiință, să cultive trăsăturile înalte care trebuie să fie proprii lucrătorilor din comerțul socialist — respectul și simpatia față de cumpărătorii, grija pentru interesele statului și ale cetățeanului, corectitudinea și demnitatea în muncă.

Problemele complexe ale activității în comerț, de comortare, combatere a manifestărilor de necinste și înapoiere trebuie să pelerulască în toate colectivele

analize serioase ale muncii lucrătorilor, dezbateri vii și rodnice, cu rezultate concrete. Opinia de masă intransigentă, îmbinată cu măsuri organizatorice ferme luate pe linie administrativă, contribuie la prevenirea și înlăturarea unor atitudini ce prejudiciază buna deservire a cumpărătorilor.

Lucrătorii din comerț care își cunosc și își respectă cu adevărat meseria știu că obiectivul cel mai important al muncii lor — acela de a răspunde cerințelor și exigențelor cumpărătorilor — poate fi realizat numai dacă pregătirea lor profesională le permite să fie sfătuitori binevoitori și competenți al acestora. Despre aceasta însă într-un articol viitor.

Trenuri din direcția vacanța

(Urmare din pag. 1-a)

„Gospodarul își face vara sa-nie...” — spune proverbul. Nimeni n-a definit vara ca un anotimp al odihnei și, totuși, tot poporul o așază care a scormit o superbă poezie de cuvinte: pierde-vară. Pe semn că exuberanța verii și generozitatea soarelui inoculează la unii o anumită, să-i zicem, mentalitate estivală: e frumos, vremea-i bună, toamna e departe, și o dulce comoditate îi cuprinde pe unii. Așa se face că mai sînt încă școli, numai în București — destule, în care zgrăvul, geamgiul, vopsitorul nu și-au sfîrșit pe deplin lucrul; mai sînt săli de clasă neterminate spre care constructorii se îndreaptă gîfînd abia acum; mai sînt 100 și una de treburi gospodărești, mai mici sau mai mari, aminate, nu totdeauna cu „motive obiective”, de-a lungul verii. Ne gîndim mai ales la acele lucrări edilitare, la kilometri de conducte instalate sub străzi, la praveje și trotuare, pe care unele sfaturi populare le efectuează, ca un făcut, sub ploie din octombrie.

Oare n-ar trebui să întrebăm pe asemenea gospodari cum și-au pierdut vara? Poate că astfel nu vor mai pierde nicicînd sfîrșitul ei? În prezent, trenurile vacanței se întorc ză-ză, unul după altul. În aceleși ritm sacadat rotativele scot de sub țipar ultimele mi de muncuțe din milioanele ce se vor împărți grațiu tuturor elevilor. E ritmul viu cu care noul anotimp demarează. Toamna face apelu!

Am avut de mai multe ori prilejul să viziez B. D. Vietnam, această țară frumoasă ale cărei bogății sînt puse din ce în ce mai mult în valoare de puterea populară, să cunosc eroicul ei popor care își consacră toate forțele sfîrșitului unei vieți noi, libere, constituiri socialiste.

Din avion, panorama Hanouului este încântătoare. Un imens spațiu cu vegetația tropicală luxuriantă, cu mii de nuante de verde, pîrînd un vestmint de jad, acoperă întregul oraș ale cărui cartiere albe își apar în alternanță fatidicilor de apă de pe suprafețele regulate ale orașurilor. În depărtare se profilează, ca o forțăată sînd de striați capitalei, muntii Tam Dao (Trei insule) care adăpostesc o frumoasă stațiune climaterică, unde în plin climat tropical și se pare că inspiră aerul ozonat al Predealului.

De la aeroportul Gia Lam, drumul mărginit de bananieri și orezării te duce spre „Dragonul de fier” podul lung de aproape doi kilometri care leagă cele două părți ale Fluviului Rosu. O primă tură de recunoaștere prin Hanou. Înflia țintă, lacurile, „Lacul mare”, înșingera de apusul soarelui, apoi „Lacul mic” cu apele sale în care se reflectă de secole „Templul literaturii”. În apropierea lacurilor se înșiră „Pagoda într-un picior”, „Pagoda elefantilor ingenuncheați”, „Pagoda surorilor Trung” și alte monumente vestite. Aci fiecare loc, fiecare clădire are legenda sa.

Monumentele care evocă lupta incintărilor (printre care „Pagoda surorilor Trung”, conducătoare a unui război popular împotriva agresorilor), sînt vizitate zilnic de un număr mare de cetățeni ai capitalei. O mare afluență cunosc și muzeele care evocă istoria mai recentă, paginile de eroism ale luptei pentru izgonirea colonialistilor, pentru construcția socialismului. Nu departe de Lacul mare se află Plaza Badinh. Decurul natural, creat din palmieri, cocotieri și bananieri, încadreză imponentul palat al Adunării Naționale și tribunalele, marelle marilor sărbători populare. Aci, în urmă cu 20 de ani, la 2 septembrie 1945, a fost proclamată Republica Democrată Vietnam. Muncitorii, țărani, militari, ori cine vine cu treburi la Hanou nu uită să treacă prin acest loc istoric. Bulevardele largi ale Hanouului, parcă trase cu linia, sînt întrediate de străzi tot atît de drepte, umbrite de pomi care își păstrează verdeața în tot timpul anu-

masină de perforat cu inscripția „Fabricat în R. D. Vietnam”. De atunci, sute de sturcuni și alte mașinute, moșoare și pompe electrice au fost trimise de aci spre toate provinciile țării, contribuind la echiparea altor întreprinderi sau la ridicarea randamentului agriculturii.

Fabrica de envelope și articole de cauciu este, de asemenea, o realizare a puterii populare. Merită de subliniat că în Vietnamul de sud există întinse plantații de cauciu, dar nici o întreprindere mai importantă pentru prelucrarea acestor bogății naționale, care ia drumul, în stare brută,

la de la Uong Bi, au fost lărgite și modernizate minele de la Hongay și Campha.

Uong Bi este o localitate mică, devenită cunoscută îndeosebi după 1961 cînd s-a pus aici fundația unei mari termocentrale. Lucrînd pe bază de praf de cărbune, producția ei este cu 40-50 la sută mai economică decît a altor termocentrale din țară.

„Să stăpînim apele”, viul milenar al țăranilor vietnamezi, se realizează astăzi, asemînd multor altor regiuni ale R. D. Vietnam, și în provincia Hun Yen. În 1961 comitetul provincial de partid și autoritățile locale

moștenite, 95 la sută din locuitorii erau nestutori de carte. Desfășurată pe un front larg și cu intensitate crescîndă, acțiunea de alfabetizare a obținut un succes strălucit: analizele mai pot fi înflinți azi doar printre bătrîni din micile asezări de munte. În 15 institute de învățămînt superior sînt înscrise 26.000 de studenți, iar în școlile medii profesionale răspîndite în toate provinciile studiază 80.000 de elevi.

Doar cîteva din realitățile Vietnamului liber, dar cît de arător vorbesc ele despre drumul străbătut în ultimii 20 de ani! În politica lor de „escaladare” a războiului, imperialiștii americani intensifică agresiunea împotriva R.D. Vietnam, bombardînd centre populare, institutii școlare, sisteme de irigații Chiar și în aceste condiții arele muncii insuficientă, constructivă, continuă. Viata diriză, de muncă și de luptă, plină de sacrificiu, își urmează cursul. Aceștia sînt impresiile pe care ti le lasă orice oras, orice loc de muncă vizitat.

Pretutindeni explodează hobe, este război. Peste tot însă populația locală obține succese în muncă. Am întrebac cum sînt posibile asemenea lucruri. Sintetizate toate răspunsurile se referă doar la un singur lucru, la minunatul și puternicul entuziasm în muncă al poporului, generat de credința în cauza sa dreaptă.

Am părăsit Vietnamul frățesc purtînd imaginea acestor oameni calmi dar vitezi, care ne-au întîmpinat pretutindeni cu prietenie, a acestui brav popor, hotărît să îmbine mai departe activitatea sa constructivă cu lupta diriză împotriva agresorilor. Acum 20 de ani puterea populară a preluat o grea

la de la Uong Bi, au fost lărgite și modernizate minele de la Hongay și Campha. Uong Bi este o localitate mică, devenită cunoscută îndeosebi după 1961 cînd s-a pus aici fundația unei mari termocentrale. Lucrînd pe bază de praf de cărbune, producția ei este cu 40-50 la sută mai economică decît a altor termocentrale din țară. „Să stăpînim apele”, viul milenar al țăranilor vietnamezi, se realizează astăzi, asemînd multor altor regiuni ale R. D. Vietnam, și în provincia Hun Yen. În 1961 comitetul provincial de partid și autoritățile locale

moștenite, 95 la sută din locuitorii erau nestutori de carte. Desfășurată pe un front larg și cu intensitate crescîndă, acțiunea de alfabetizare a obținut un succes strălucit: analizele mai pot fi înflinți azi doar printre bătrîni din micile asezări de munte. În 15 institute de învățămînt superior sînt înscrise 26.000 de studenți, iar în școlile medii profesionale răspîndite în toate provinciile studiază 80.000 de elevi. Doar cîteva din realitățile Vietnamului liber, dar cît de arător vorbesc ele despre drumul străbătut în ultimii 20 de ani! În politica lor de „escaladare” a războiului, imperialiștii americani intensifică agresiunea împotriva R.D. Vietnam, bombardînd centre populare, institutii școlare, sisteme de irigații Chiar și în aceste condiții arele muncii insuficientă, constructivă, continuă. Viata diriză, de muncă și de luptă, plină de sacrificiu, își urmează cursul. Aceștia sînt impresiile pe care ti le lasă orice oras, orice loc de muncă vizitat. Pretutindeni explodează hobe, este război. Peste tot însă populația locală obține succese în muncă. Am întrebac cum sînt posibile asemenea lucruri. Sintetizate toate răspunsurile se referă doar la un singur lucru, la minunatul și puternicul entuziasm în muncă al poporului, generat de credința în cauza sa dreaptă. Am părăsit Vietnamul frățesc purtînd imaginea acestor oameni calmi dar vitezi, care ne-au întîmpinat pretutindeni cu prietenie, a acestui brav popor, hotărît să îmbine mai departe activitatea sa constructivă cu lupta diriză împotriva agresorilor. Acum 20 de ani puterea populară a preluat o grea

I. M. SORINESCU

Din nou incidente la Santo-Domingo

● Sectorul ocupat de reprezentanții guvernului constituționalist, supus unui atac
● Tratatul pentru rezolvarea crizei de guvern, în impas

SANTO DOMINGO 30 (Agerpres). — În capitala Republicii Dominicane au început duminică noaptea schimbările de focuri între trupele forțelor interamericane și forțele constituționaliste. Un purtător de cuvânt militar nord-american a pretins că incidentele s-au produs în momentul în care constituționalistii ar fi încercat să atace palatul prezidențial, ocupat de forța de intervenție a O.S.A. Potrivit agenției Reuter, reprezentanții ai guvernului constituționalist au declarat că, în realitate, ciocnirile armate au avut loc din cauză că sectorul capitaliei dominicane ocupat de acesta a fost supus unui atac. Luni la Santo Domingo s-au produs noi incidente. Puternice focuri de mortiere au fost trase de către trupele aparținând juntei militare a lui Imbert Barreras asupra pozițiilor deținute de forțele constituționaliste. Cinci persoane au fost omorâte iar altele 12 au fost grav rănite.

Între timp, tratativele în vederea formării unui guvern provizoriu continuă să se afle în impas. Partidul revoluționar dominican al fostului președinte Juan Bosch a dat publicității o declarație în care condamnă „tactica de tăgădnare” folosită de junta militară de dreapta a generalului Imbert Barreras „pentru a evita să semneze acordurile definitive ce ar pune capăt conflictului dominican”. „Invadatorii și aliații lor dominicani — continuă documentul — vor să îngroșe revoluția pe care nu au reușit să o învingă cu avioanele, tunurile și flota lor”.

Luând cuvântul la postul de radio din zona constituționalistă, colonelul Francisco Caamaño, președintele guvernului constituționalist, a declarat că atitudinea de tăgădnare adoptată de forțele intervenționiste în cursul actualilor negocieri arată că grupurile reacționare din țară exercită presiuni pentru a se întreprinde noi acțiuni agresive.

SANTIAGO DE CHILE 30 (Agerpres). — În cadrul întrevederii pe care președintele Eduardo Frei a avut-o cu secretarul de stat adjunct al S.U.A., Jack Vaughn, care se află în prezent într-o vizită în Chile, președintele chilian a criticat intervenția S.U.A. în Republica Dominicană și faptul că a această acțiune a fost întreprinsă de guvernul de la Washington fără o consultare prealabilă cu celelalte țări membre ale O.S.A.

Prin demonstrații ale recruților, prin încercări de a opti în gârli convoaiele militare, prin pichete de manifestații — fotografia de mai sus înfățișează o manifestație în fața universității din Madison — linierul din S.U.A. își manifestă împotriva războiului de agresiune americană în Vietnam

VIETNAM

● După Hue, demonstrații antiguvernamentale la Da Nang ● Patrioții au întreprins noi atacuri în delta Mekongului ● Al 500-lea avion american doborât deasupra R. D. V.

SAIGON 30 (Agerpres). — După marea demonstrație antiguvernamentală desfășurată duminică în orașul Hue și la care au participat peste 4000 de persoane, luni a avut loc o manifestație asemănătoare la Da Nang, principala bază militară aeriană americană din Vietnamul de sud. Peste 1000 de persoane, în majoritate studenți, au manifestat pe străzile localității purtând pancarte pe care erau scrise lozinci în care se cerea înlăturarea regimului militar și desțutarea generalului Nguyen Van Thieu, președintele Consiliului național. Demonstrații au chemat la grevă generală. În semn de protest împotriva regimului militar.

Potrivit unui comunicat militar american din Saigon, la baza militară Da Nang a fost debarcat duminică un nou lot de 1200 de infanteriști marini americani.

Duminică, în așa-zisa zonă „D” din regiunea Saigonului, formații de avioane B-52 au întreprins șapte raiduri. Se pune, totuși, la îndoială eficiența strategiei „covorului de bombe”, cum este numit de comandamentul american, deoarece în regiunile de munte sau de pădure punctele strategice ale F.N.E. sînt foarte greu, dacă nu imposibil de reperat.

Duminică și luni în delta fluviului Mekong, anunță agenția Reuter, forțe ale partizanilor au întreprins cinci atacuri. Ei au zdrobit rezis-

tența a două avanposturi guvernamentale. Pe o rază de 70 km în jurul Saigonului s-au produs două puternice ciocniri între patrioți și trupe ale guvernului. La Kien Tuong, patrioții au ocupat două posturi guvernamentale. Pierderile celor două garnizoane sînt „destul de grele” (A.F.P.).

HANOI 30 (Agerpres). — La 30 august, înaltul comandament al Armatei populare vietnameze a dat publicității un comunicat în legătură cu doborîrea de către forțele antiaeriene ale R. D. Vietnam în cursul raidurilor de bombardament din ultimele zile a celui de-al 500-lea avion american. În comunicat se afirmă, printre altele, hotărîrea neclintită a poporului vietnamez „de a continua lupta alt timp cit un singur soldat american se va mai afla pe teritoriul țării. Poporul întreg își va sublinia în comunicat, este hotărît să înfruntă cu orice preț teroarea de mare și — apărarea Vietnamului de nord socialist, eliberarea Vietnamului de sud, reunificarea țării”.

În această zi, președintele Ho Și Min a felicitat forțele armate vietnameze din provincia Da Nghe, care au participat la doborîrea celui de-al 500-lea avion american. Print-un decret au fost conferite ordine uneltor Armatei populare vietnameze și provinciilor din nord Vietnamului, care s-au evidențiat în aceste lupte.

Partidul E.R.E. respinge ideea alegerilor imediate, iar Partidul progresist susține necesitatea formării unui guvern de colaborare națională. Poziția deputaților, în număr de 36, ai grupului Novas-Tsirimokos este confuză. Unii cer alegeri în 75 de zile, alții se pronunță pentru un guvern Stefanopolis, iar un număr nedefinit încă intenționează să revină în cadrul partidului Uniunea de centru și să se alăture poziției majorității.

Luni seara, regele Constantin, care s-a întors la Atena de la reședința sa din insula Corfu, l-a primit din nou pe șeful guvernului interimar, Tsirimokos, pentru a face propuneri, așa cum prevede constituția, privind modalitatea soluționării crizei.

Conservatorii își pun unele speranțe și în alegerile parțiale care vor avea loc în octombrie în circumscripția electorală Erih-Crayford, al cărei deputat laburist, Norman Dodds, a murit recent, reducînd fragila majoritate laburistă de 3 voturi din Camera Comunelor, la numai 2 voturi. În ciuda averturilor pe care conservatorii intenționează să le facă în această circumscripție, mare parte a presei britanice nu acordă totuși șansa candidaturii conservator, dar fiindcă în alegerile generale din toamnă trecută laburii înfrăștraser acolo o majoritate de aproape 9000 de voturi. Dar „accidentele” în materie de alegeri nu pot fi totuși scoase din calcul, lucru pe care de altfel se bazează acum conservatorii, conștienți că ei ar putea reuși surpriza de la Leyton, unde, după cum se știe, a fost înfrînt fostul ministru de externe laburist Patrick Gordon Walker.

Toamna aduce și tradiționalele congrese anuale. Primul va fi congresul T.U.C. (trade-union-urile britanice) la Brighton pe malul Mîncei, la începutul lunii septembrie, unde se așteaptă ca în centrul atenției să fie pusă politica laburistă a președintelui și veniturilor. În cercurile politice londoneze se atribute premierului Harold Wilson intenția de a lua cuvîntul la acest congres, pentru a apăra politica guvernului său de atacurile sindicale pe care mulți observatori le consideră aproape inevitabile, unul din principalele terenuri de crăci fiind poziția guvernului de sprijinire a agresiunii americane în Vietnam. Vor urma apoi, pe rînd, congresul partidului laburist și cel al partidului conservator, evenimente care rămîne de văzut în ce măsură vor răspunde preocupărilor celor mai largi cercuri ale populației engleze — preocupări legate de condițiile de trai și de promovarea unei politici externe de pace.

Liviu RODESCU

Măsuri represive în Venezuela

CARACAS 30 (Agerpres). — Poliția venezueleană le-a arestat pe aeroportul din Caracas pe profesorele Elsa Braun și Silvia James Agüero, sub acuzația de a fi încercat să transporte în străinătate „documente antiguvernamentale”. Un reprezentant al autorităților a declarat că cele două profesore aveau în bagaje fotografii reprezentînd acțiuni represive ale poliției împotriva demonstrațiilor. Aceste fotografii trebuiau să fie expuse la o expoziție care urmează să se deschidă la Paris la 2 septembrie.

Agenciile de presă anunță, de asemenea, că revista „Joven Guardia” a dezvoltat că Jose Francisco Bellorin și Carmelo Mendoza, frunțași ai tineretului venezuelean, au fost uciși de poliție. Carmelo Mendoza, arată revista, a fost arestat la mijlocul lunii iulie, supus torturilor și împuscat, întrucît a refuzat să facă dezvăluirile cerute de polițiști. Bellorin, care a fost lider al studenților, a fost asasinat pentru că a colaborat cu soferii aflați în grevă în sprijinul cererilor de mărirea salariilor.

Misiune dificilă

Turneul vest-european al lui H. Fowler

Observatorii politici acordă interes turneului de două săptămîni pe care, începînd de duminică, ministrul de finanțe al S.U.A., H. Fowler, însoțit de subsecretarul de stat, G. Ball, îl efectuează în mai multe țări ale Europei occidentale. După Paris, Fowler escală a călătoriei, oficialitățile americane se vor duce succesiv la Roma, Bonn, Bruxelles, Haga și Londra. Scopul turneului, așa cum a fost anunțat, ar fi de a se obține o „privire de ansamblu” asupra aliniării aliaților occidentali față de actualul sistem monetar internațional; totuși, agențiile occidentale au relatat că erfi vorba de o „explorare” a posibilităților pentru o reformă a actualului sistem.

Referindu-se la convorbirile lui H. Fowler cu ministrul francez al finanțelor, agenția France Presse apreciază că „primul interlocutor al secretarului american al finanțelor va fi și cel mai greu de convins”. Se știe că Franța, care a propus revenirea la sistemul etalon-aur, a respins propunerea americană — considerînd-o ca „preludiu” cu privire la convocarea unei conferințe internaționale care să discute o eventuală reformă monetară.

DUPĂ ZBORUL NAVEI „GEMINI-5”

CAPE KENNEDY 30 (Agerpres). — Cosmonauții americani Gordon Cooper și Charles Conrad, care au încheiat duminică zborul în Cosmos de șapte zile, 22 ore și 56 minute, au sosit luni la centrul spațial de la Cape Kennedy, unde vor fi supuși unor controale medicale minuțioase. „Gemini-5” va fi ținut timp de 11 zile la Cape Kennedy și apoi la Houston pentru a fi supus examenelor și diferitelor cercetări. Consultați de medicul lor principal, Charles Berry, s-a constatat că, în ciuda zborului îndelungat, starea sănătății lor este satisfăcătoare. Întreprindându-se numai simptome de hipotensiune. Specialiștii apreciază că obiectivul principal urmărit de N.A.S.A., acela al efectuării unui zbor avînd o durată similară cu aceea a unei călătorii de la Pămînt la Lună și înapoi, a fost realizat. Zborul incununtat de succes a fost efectuat în condițiile unor incidente neprevăzute, cel mai grav dintre ele fiind defecțiunea temporară a pilei de combustibil, un sistem nou folosit pentru producerea de energie electrică prin fuziunea de oxigen și hidrogen lichid.

La 24 august, un aparat electronic de la

În problema restabilirii drepturilor R. P. Chineze la O. N. U.

NEW YORK 30 (Agerpres). — Misiunile permanente la O.N.U. ale Albaniei, Algeriei, Burundi, Camerunii, Congo (Brazzaville), Cubei, Ghanei, Guineei, Mali și României au cerut înscrierea pe ordinea de

zi a celei de-a XX-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., care se va deschide la 21 septembrie, a problemei restabilirii drepturilor legitime ale R. P. Chineze în Organizația Națiunilor Unite.

La sesiunea Consiliului pentru comerț și dezvoltare

Situația piețelor de materii prime

Intervenția șefului delegației române

GENEVA 30. — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Începînd de luni, în cadrul Comitetului ad-hoc al sesiunii Consiliului pentru comerț și dezvoltare se examinează situația piețelor de materii prime și, îndeosebi, situația creată de scăderea cursului la cacao. În sesiunea plenară, reprezentanții celor 51 de națiuni membre ale consiliului continuă să studieze măsurile aplicabile în prezent pentru ajutorarea țărilor în curs de dezvoltare, votată de conferință anul trecut.

În ședința de luni, delegații Filipinelor, R.A.U. și Congo (Leopoldville) au subliniat îndeosebi faptul că dezechilibrul care dănuiește la repartiția bogățiilor lumii provoacă agravarea situației economice a țărilor în curs de dezvoltare. Ei s-au pronunțat pentru liberalizarea exporturilor. În cuvîntul celeilalte zile au mai luat cuvîntul delegații R. F. Germane și Austriei.

Șeful delegației române, prof. Mihail Haseganu, referindu-se la modul cum au fost puse în aplicare principiile elaborate și aprobate de prima Conferință a Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare, a arătat că scăderea prețurilor unor materii prime are consecințe catastrofale asupra comerțului exterior al unui mare număr de țări în curs de dezvoltare. El a menționat îndeosebi produsele alimentare tropicale, grăsimile și fibrele textile, subliniind că țările în curs de dezvoltare, care sînt dependente de exportul de produse de bază și derivatele lor directe, se află prin aceasta în

tr-o situație defavorabilă pe planul schimburilor comerciale internaționale.

Vorbitorul a amintit că România a sprijinit măsurile și ideile menite să asigure pe piețele mondiale accesul și stabilitatea mărfurilor exportate de țările aflate într-un proces de dezvoltare și de diversificare a economiilor lor naționale. El a subliniat că aceasta presupune măsuri concrete de reducere a taxelor vamale, de abolire a continențării și eliminare a obstacolelor și discriminărilor de orice natură. Delegatul român s-a pronunțat în favoarea acordurilor multilaterale asupra diferitelor produse și a reievării eficienței acordurilor comerciale pe termen lung pentru stabilizarea piețelor și sprijinirea schimburilor internaționale.

Vorbitorul a arătat că România dezvoltă relații economice cu toate statele, indiferent de sistemul lor social, pe baza avantajului reciproc, fără condiții politice, restricții sau discriminări, punînd la baza politicii sale externe principiile suveranității și independenței naționale, ale egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne — principii înscrise și în actul final al primei Conferințe pentru comerț și dezvoltare. Declarîndu-se pentru extinderea relațiilor economice între Est și Vest și aplicarea generalizată a clauzei națiunii celei mai favorizate, șeful delegației române a încheiat spunînd că guvernul României acordă o atenție deosebită adoptării de către O.N.U. a unei Carte conținînd principiile relațiilor economice internaționale și consideră că principul universalității trebuie aplicat în întreaga activitate a conferinței și organelor sale.

Tratatul sovieto-egiptene

MOSCOVA 30 (Agerpres). — Luni au continuat la Kremlin tratativele dintre L. Brejnev, A. Kosișghin, A. Mikoiian și Gamal Abdel Nasser. Agenția TASS relatează că, în timpul tratatelor de duminică și de luni dintre conducătorii sovietici și președintele R.A.U., în centrul atenției au fost situația internațională și dezvoltarea continuă a relațiilor dintre U.R.S.S. și R.A.U.

În după-amiaza zilei de 30 august, ambasadorul R.A.U. la Moscova, Mohamed Morad Galeb, a oferit o recepție în cinstea președintelui Nasser. Din partea sovietică au participat L. Brejnev, A. Kosișghin, A. Mikoiian și alte persoane oficiale. Gamal Abdel Nasser și Anastas Mikoiian au rostit cuvînturi.

MADRID. Cunoscutul poet spaniol Jose Maria Valverde a declarat că renunță la catedra sa de la Universitatea din Barcelona, în semn de protest împotriva concedierii unui număr de cinci profesori de la universitățile din Madrid și Salamanca pe motiv că acestea sprijină lupta studenților pentru crearea unei uniuni studențesce independente.

PNOM PENH. Într-un comunicat al Ministerului Informațiilor se atrage atenția opiniei publice mondiale că guvernele de la Saigon și din Tailanda plănuiesc acte de agresiune împotriva Cambodgiei. Ministrul de externe thailandez a amenințat cu bombardarea teritoriului cambodgian. Comunicatul subliniază, totodată, că avioanele americane care întreprind bombardamente împotriva Vietnamului de nord și asupra unor regiuni din Laos, își au bazele și în Tailanda. Cambodgia nu va rămîne indiferentă față de manevrele și amenințările proferate de Tailanda și guvernul de la Saigon — se spune în comunicat.

BELGRAD. La 30 august, s-a deschis sub auspiciile O.N.U. Congresul mondial al populației, la care participă circa 1000 de delegați din 70 de țări, printre care și România. În cadrul congresului vor fi audiate peste 400 de comunicări științifice care vor examina problemele populației pe scară mondială, acordînd o atenție deosebită regiunilor rămase în urmă din punct de vedere al dezvoltării economice.

„În Africa de sud tăcerea e de aur”. Așa a intitulat ziarul „La Libre Belgique” această imagine din Johannesburg: în fata redacției ziarului „Rand Daily Mail” care a dezvoltat teroarea din închisorile R.S.A. au fost postate grupuri de rasii pentru intimidarea redactorilor

LONDRA

Orizont politic de toamnă

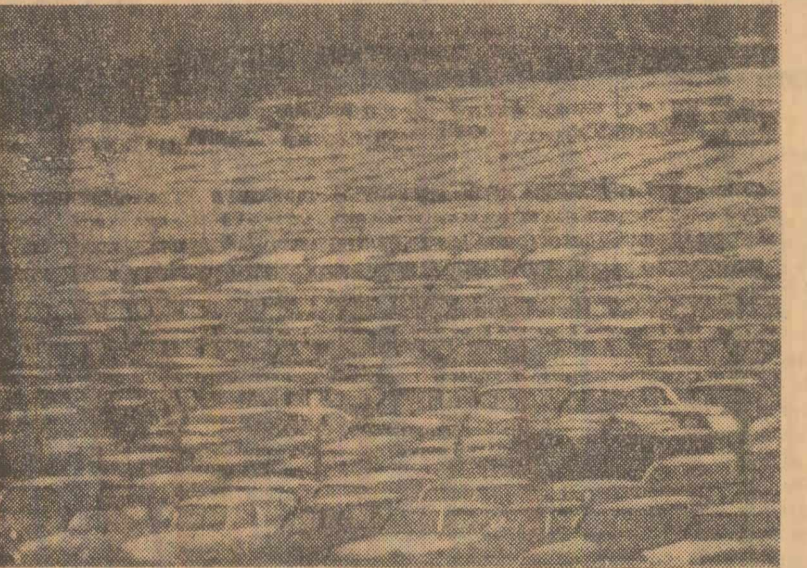
Se simte apropierea septembrie-lunilor septembrie, cînd insularii britanici așteaptă în vacanță încep să se întoarcă pe la casele lor. Tradiționala sărbătoare „Bank Holiday”, mutată anul acesta de la începutul lunii august la sfîrșitul ei, nu se bucură de succesul așteptat. Timpul se răcește, se anunță ploii, părinții își pregătesc copiii pentru noul an școlar.

Se întorc și oamenii politici. Simbăta a sosit din insulele Scilly premierul Harold Wilson, după o ultimă partidă de pescuit, gata să înfrunte grelele bălăni politice și economice care se anunță pentru toamnă... Deocamdată, el a reîntrat în scena politică prin-o declarație în care condamnă grevele „neoficiale” desfășurate în ultimul timp. Arăstînd că acestea „aduc mari daune economiei”, el a adăugat că dacă nu vor înceta, balanța de plăși nu va putea fi echilibrată anul viitor. Greviștii continuă să revendice însă majorarea salariilor, care nu mai pot face față scumpirii traiului, în timp ce muncitorii de la alte întreprinderi — de pildă 17000 numai de la uzinele „Ford” — anunță că vor înceta lucrul dacă nu li se va acorda o substanțială suplimentare a salariilor. Dar și aici, ca și la altă mare fabrică de automobile, „Vauxhall” preocupările conducătorilor sînt cu to-

tul de altă natură: față de dificultățile prin care trece de cîțiva timp industria automobilelor în ce privește plasarea produselor ei, s-a anunțat reducerea orarului de lucru, cu scăderea corespunzătoare a salariilor. Situația creată astfel este destul de încredincioasă și a determinat o intervenție a primului ministru, care a cerut conducătorilor acestei industrii și liderilor sindicali să o discute împreună cu el.

În cercurile financiare se prevestesc dificultăți în economie. Unii vorbesc chiar de „simptome de recesiune” (ziarul „Guardian”), printre altele ca urmare a măsurilor restrictive adoptate în ultima lună. Pe de altă parte, în tabăra conservatorilor se exprimă convingerea că, în actuala împrejurări, șansele lor se îmbunătățesc în vederea unor eventuale alegeri generale, fie în toamnă, fie în primăvara anului viitor. Mulți pun însă la îndoială baze acestui optimism, afirmînd că de fapt nici un guvern conservator nu ar putea îndrepta cursul lucrurilor, mai ales dacă se ține seama că mare parte din măsurile aplicate de laburiiștii poartă amprenta unor măsuri similare practicate în trecut de conservatori.

Anumite speranțe sînt puse în programul economic pe cinci ani la care se lucrează înțens. Georges Brown, ministrul economiei, care a revenit și

Un aspect al dificultăților pe care le întâmpină industria engleză de automobile: în curtea uzinelor „Ford” stocurile de mașini fără plasament